2025/1505

2025 7 28

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2025/1505

2025 m. liepos 25 d.

kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos, Taivano ir Tailando kilmės epoksidinėms dervoms nustatomas galutinis antidempingo muitas, galutinai surenkamas laikinasis muitas ir užbaigiamas tyrimas dėl importuojamų Korėjos Respublikos kilmės epoksidinių dervų

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]) (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2024 m. liepos 1 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, inicijavo antidempingo tyrimą dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos, Korėjos Respublikos, Taivano ir Tailando (Kinijos Liaudies Respublika, Taivanas ir Tailandas toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės epoksidinių dervų (toliau – epoksidinės dervos). Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([2]) paskelbė pranešimą apie inicijavimą (toliau – pranešimas apie inicijavimą).

(2) Komisija tyrimą inicijavo gavusi 2024 m. birželio 6 d. Epoksidinės dervos gamintojų *ad hoc* koalicijos (toliau – skundo pateikėjas) pateiktą skundą (toliau – skundas). Skundas pateiktas Sąjungos epoksidinių dervų pramonės vardu, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 4 dalyje. Skunde pateikta dempingo ir jo daromos materialinės žalos įrodymų, kurių pakako tyrimo inicijavimui pagrįsti.

1.2. Registravimas

(3) Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2024/2714 ([3]) (toliau – registracijos reglamentas) Komisija nustatė reikalavimą registruoti importuojamą nagrinėjamąjį produktą.

1.3. Laikinosios priemonės

(4) Pagal pagrindinio reglamento 19a straipsnį 2025 m. sausio 30 d. Komisija šalims pateikė siūlomų muitų santrauką ir išsamią informaciją apie dempingo skirtumų ir skirtumų, tinkamų Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti, skaičiavimą. Suinteresuotosios šalys buvo paragintos per tris darbo dienas pateikti pastabas dėl skaičiavimų tikslumo. Pastabų dėl išankstinio informacijos atskleidimo dokumento pateikė „Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited“ (toliau – „Aditya Birla“). Nors kvietime buvo raginama pateikti pastabų tik dėl skaičiavimų tikslumo ([4]), „Aditya Birla“ pateikė keletą pastabų dėl esmės. Šios pastabos buvo pakartotos po pirminio faktų atskleidimo ir aptariamos toliau.

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) OL C, C/2024/4137, 2024 7 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4137/oj.
([3]) 2024 m. spalio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2024/2714, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti importuojamas Kinijos Liaudies Respublikos, Korėjos Respublikos, Taivano ir Tailando kilmės epoksidines dervas, (OL L, 2024/2714, 2024 10 25, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2714/oj).
([4]) Išankstinio informacijos atskleidimo dokumente aiškiai nurodyta, kad: „Pastabos turėtų būti susijusios tik su skaičiavimų tikslumu. Šiame etape Komisija atsižvelgia tik į pastabas dėl korektūros klaidų. Tai, be kita ko, sudėties, atimties ar kitų aritmetinių veiksmų klaidos, klaidos, atsiradusios dėl neteisingo kopijavimo, dubliavimo, nenuoseklaus matavimo ar perskaičiavimo kursų taikymo, ir bet kokios kitos panašios klaidos, kurias Komisija laiko korektūros klaidomis. Visos kitos pastabos bus nagrinėjamos tik atskleidus laikinąsias priemones“.

(5) 2025 m. vasario 27 d. Komisija Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2025/393 ([5]) (toliau – laikinasis reglamentas) paskelbė, kad importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos, Taivano ir Tailando kilmės epoksidinėms dervoms nustatomi laikinieji antidempingo muitai.

1.4. **Tolesnė procedūra**

(6) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo nustatytas laikinasis antidempingo muitas, (toliau – pirminis faktų atskleidimas), Tailando eksportuojantis gamintojas „Aditya Birla“, Taivano eksportuojantis gamintojas „Nan Ya Plastics Corporation“ (toliau – „Nan Ya“), Kinijos naftos ir chemijos pramonės federacijos epoksidinės dervos ir jos pritaikymo komitetas (toliau – ERC), veikiantis Kinijos epoksidinių dervų gamintojų vardu ([6]), skundo pateikėjas ir du nesusiję importuotojai „QR Polymers“ ir „De Monchy“ per laikinojo reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą raštu pateikė pastabų dėl negalutinių išvadų.

(7) Šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. Buvo surengti klausymai su „Aditya Birla“, „Nan Ya“, skundo pateikėju, ERC, taip pat su „QR Polymers“ ir „De Monchy“.

(8) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą galutinėms išvadoms padaryti. Priimdama galutines išvadas Komisija apsvarstė suinteresuotųjų šalių pateiktas pastabas ir, kai tinkama, patikslino savo negalutines išvadas.

(9) Komisija visoms suinteresuotosioms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino nustatyti galutinį antidempingo muitą importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos, Taivano ir Tailando kilmės epoksidinėms dervoms ir užbaigti tyrimą dėl importuojamų Korėjos Respublikos kilmės epoksidinių dervų (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo nustatytas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl šio galutinio atskleidimo.

(10) Šalims, kurios to prašė, taip pat buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. 2025 m. gegužės 23 d. buvo surengti klausymai su „Aditya Birla“.

(11) 2025 m. birželio 2 d. Komisija paskelbė papildomą galutinio faktų atskleidimo dokumentą, kuriame paaiškinami koregavimai, atlikti remiantis pastabomis, gautomis atsakant į 2025 m. gegužės 8 d. galutinį faktų atskleidimą, ir jų pagrindimas.

(12) „Aditya Birla“ pateikė pastabų dėl papildomo galutinio faktų atskleidimo, prašydama, kad Komisija užtikrintų vienodas sąlygas visoms suinteresuotosioms šalims ir atsižvelgtų į pastabas, pateiktas atsakant į galutinį faktų atskleidimą. Papildomo galutinio faktų atskleidimo dokumente Komisija atsižvelgė tik į koregavimus, atliktus atsižvelgiant į pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo. Priešingai nei teigiama, visoms suinteresuotosioms šalims buvo sudarytos vienodos sąlygos, nes į visas pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo buvo tinkamai atsižvelgta.

(13) 2025 m. birželio 11 d. buvo surengti klausymai su „Aditya Birla“, 2025 m. birželio 20 d. – su „QR Polymers“.

1.5. **Tvirtinimai dėl inicijavimo**

(14) Po pirminio faktų atskleidimo ERC pakartojo laikinojo reglamento 6–8 konstatuojamosiose dalyse išdėstytą tvirtinimą ir rėmėsi sunkiu procesinės teisės į gynybą pažeidimu, susijusiu su nekonfidencialiose santraukose nustatytais trūkumais ir neatlikta tam tikrų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 ir 5 dalyse išvardytų žalos veiksnių analize. Be to, „Aditya Birla“ pakartojo savo tvirtinimą dėl pernelyg didelio konfidencialumo, kurį Komisija užtikrino skundo pateikėjui, ir nurodė, kad buvo pažeista teisė į gynybą ir veiksmingą teisminę apsaugą. „Aditya Birla“ teigė, kad neturėdamos galimybės susipažinti su patikima, nekupiūruota informacija ir įrodymais bendrovės turėjo veikti be visiško tikrumo ir negalėjo įsitikinti duomenų, kuriais Komisija rėmėsi, siekdama padaryti išvadas laikinajame reglamente, patikimumu.

([5]) 2025 m. vasario 26 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2025/393, kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos, Taivano ir Tailando kilmės epoksidinėms dervoms nustatomas laikinasis antidempingo muitas, (OL L, 2025/393, 2025 2 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/393/oj).

([6]) Atstovaujantis bendrovėms „Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.“, „Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co. Ltd.“, „Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd.“ ir „Nantong Xingchen Synthetic Material Co. Ltd.“

(15) Kaip nustatyta laikinajame reglamente (žr. 10–12 ir 14 konstatuojamąsias dalis), remdamosi nekonfidencialia skundo versija ir joje pateiktais įrodymais, be kita ko, papildomais duomenimis, kurie buvo įtraukti į nekonfidencialią bylą inicijavus tyrimą, ir galiausiai laikinajame reglamente pateiktomis Komisijos preliminariomis išvadomis, šalys galėjo pagrįstai suprasti šiuose dokumentuose pateiktos informacijos esmę. Be to, šalys neįrodė, kokį poveikį skunde pateiktos išsamesnės nekonfidencialios santraukos ar papildoma žalos analizė būtų turėjusios šiuo metu vykdomam tyrimui ir šalių procesinių teisių apsaugai.

(16) Prieš pradėdama tyrimą Komisija objektyviai ir išsamiai išnagrinėjo skundo pateikėjo išdėstytus įtarimus ir vėliau atliko nepriklausomą faktų nustatymo tyrimą, po kurio buvo padarytos preliminarios išvados. Taigi Komisija nesirėmė pateiktu skundu ir įtarimais ir padarė savo išvadas tiek preliminariame, tiek galutiniame etape, remdamasi objektyviu atitinkamų duomenų, kuriuos savarankiškai gavo šio tyrimo metu, nagrinėjimu. Todėl ERC ir „Aditya Birla“ argumentai buvo atmesti.

(17) Reaguodama į pirminį faktų atskleidimą „Aditya Birla“ taip pat tvirtino, kad Komisija nepaaiškino, kodėl buvo laikoma, kad galima pagrįstai sujungti mikroekonominius ir makroekonominius rodiklius. Kaip jau paaiškinta laikinojo reglamento 10 konstatuojamojoje dalyje, Komisija patvirtino mikroekonominių ir makroekonominių rodiklių intervalus, atsižvelgdama į Sąjungos pramonės struktūrą. Bet kuriuo atveju nurodyti žalos rodiklių intervalai buvo pakankamai išsamūs, kad būtų galima tinkamai suprasti pateiktos informacijos esmę ir įvertinti visų žalos rodiklių tendencijas, visų pirma dėl to, kad kiekvienam rodikliui buvo papildomai priskirtas nagrinėjamojo laikotarpio indeksas.

(18) Po pirminio faktų atskleidimo „Aditya Birla“ teigė, kad pakeitus tiriamąjį laikotarpį, kuris skyrėsi skunde ir pačiame tyrime, buvo pažeista jos teisė į gynybą. Konkrečiau kalbant, eksportuojantis gamintojas turėjo abejonių dėl teisinio pagrindo, kuriuo remdamasi Komisija vienašališkai pakeitė tiriamąjį laikotarpį. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 42 konstatuojamojoje dalyje, pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalį, parenkamas tiriamasis laikotarpis – paprastai imamas ne trumpesnis kaip šešių mėnesių laikotarpis iki tyrimo pradžios. Laikydamasi šio reikalavimo, Komisija gali savo nuožiūra pasirinkti tiriamąjį laikotarpį, jeigu ji gali padaryti tipišką išvadą, remdamasi kuo naujesne informacija, o pagrindiniame reglamente nenustatytas teisinis reikalavimas, kad tyrimui pasirinktas laikotarpis turi būti toks pats, kokį pasirinko skundo pateikėjai. Šiuo atveju Komisija pasirinko tiriamąjį laikotarpį, kuris baigėsi likus trims mėnesiams iki tyrimo inicijavimo, o tai atitinka pagrindinio reglamento 6 straipsnio 1 dalį ir nusistovėjusią praktiką ir kartu suteikiama galimybė surinkti duomenis iš Sąjungos, eksportuojančių gamintojų ir kitų statistinės informacijos šaltinių. Todėl „Aditya Birla“ teiginys buvo atmestas.

1.6. **Atranka**

(19) Pastabų dėl atrankos negauta. Todėl buvo patvirtintos laikinojo reglamento 21–34 konstatuojamosiose dalyse padarytos išvados.

2. **NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS**

(20) Po pirminio faktų atskleidimo „Nan Ya“ paprašė į produkto apibrėžtąją sritį neįtraukti specialiųjų epoksidinių dervų, be kita ko, novolako epoksidinių dervų, bromintų epoksidinių dervų ir BPF epoksidinių dervų. „Nan Ya“ pakartojo savo prašymą ir reaguodama į galutinį faktų atskleidimą, tačiau šiuo klausimu naujų įrodymų nepateikė. Šis Taivano eksportuotojas teigė, kad šie produktai gaminami naudojant skirtingas žaliavas, pasižymi skirtingomis fizinėmis, techninėmis ir cheminėmis savybėmis (nes jie yra chemiškai ir termiškai stabilesni ir atsparesni arba juose yra mažas anglies kiekis), specifine paskirtimi ir ribotomis galimybėmis pakeisti juos tradicinėmis epoksidinėmis dervomis, be to, juos skirtingai suvokia vartotojai. Be to, „Nan Ya“ paprašė neįtraukti kietųjų epoksidinių dervų, kurios, „Nan Ya“

teigimu, gaminamos taikant kitą procesą (į kurį įtraukiami papildomi gamybos etapai) ir kurių pakeičiamumo įprastinėmis skystosiomis epoksidinėmis dervomis galimybės yra ribotos. „Nan Ya“ teigimu, neįtraukus šių produktų į produkto apibrėžtąją sritį nebūtų padarytas neigiamas poveikis antidempingo priemonių veiksmingumui, nes šie produktai sudaro nedidelę Sąjungos rinkos, Sąjungos vidaus gamybos ir importo dalį. Be to, reaguodama į pirminį faktų atskleidimą „De Monchy“ tvirtino, kad Komisija turėtų apsvarstyti galimybę atskirti biologinės kilmės ir specialių rūšių epoksidines dervas nuo kitų rūšių dervų, kad būtų galima tiksliau klasifikuoti ir taikyti tarifus.

(21) Pirma, vadovaujantis pranešimo apie inicijavimą 2 punktu visos suinteresuotosios šalys, norinčios pateikti informacijos apie produkto apibrėžtąją sritį, buvo paragintos tai padaryti per 10 dienų nuo pranešimo paskelbimo dienos (t. y. ne vėliau kaip iki 2024 m. liepos 11 d.). Nei „Nan Ya“, nei „De Monchy“ iki nustatyto termino pabaigos jokių komentarų ar pastabų nepateikė.

(22) Antra, visoms ginčijamoms epoksidinės dervos rūšims taikoma laikinojo reglamento 1 straipsnyje pateikta produkto apibrėžtis, kurios šalys neginčijo. Iš skundo, pranešimo apie inicijavimą ir laikinojo reglamento aiškiai matyti, kad tiek tradicinės bazinės epoksidinės dervos, tiek specialiosios dervos laikomos nagrinėjamuoju produktu. Šiuo atveju epoksidinės dervos apibrėžiamos atsižvelgiant į bazinę cheminę sudėtį ir naudojamas žaliavas – visos epoksidinės dervos, apibrėžtos laikinojo reglamento 1 straipsnyje, įskaitant specialiąsias dervas arba kietąsias epoksidines dervas, yra polimerai arba prepolimerai, kurių sudėtyje yra reaktyviųjų epoksidinių grupių, ir kaip pamatiniai elementai naudojami epichlorhidrinas ir alifatinis ar aromatinis alkoholinis komponentas, todėl jos yra nagrinėjamasis produktas.

(23) Neginčijama, kad 17 konstatuojamojoje dalyje aprašytos epoksidinės dervos gali būti naudojamos įvairiai ir kad jų savybės gali būti šiek tiek skirtingos, kad joms gaminti gali būti naudojami papildomi gamybos etapai ir kad jos gali pasižymėti geresnėmis eksploatacinėmis savybėmis, didesniu stabilumu ar cheminiu atsparumu, kad jos yra ekologiškesnės arba kad šių dervų paklausa ir atitinkamai jų gamyba vidaus rinkoje ir importas yra riboti. Tačiau įvairių rūšių epoksidinių dervų pagrindinės fizinės, cheminės ir techninės savybės yra panašios, visos jos pasižymi termoreaktyvumu ir gaminamos taikant panašų gamybos procesą. Be to, tiek specialiąsias, tiek bazines dervas iš gamintojų perka tie patys pirkėjai. Taigi, pirkėjų suvokimu, šie produktai panašūs, o epoksidinės dervos pirkėjams būtų parduodamos tais pačiais arba panašiais pardavimo kanalais. Be to, aplinkybės, kad specialiosios dervos buvo gaminamos Sąjungoje arba importuojamos mažesniais kiekiais, nepakanka, kad jos nebūtų įtrauktos į tyrimo aprėptį. Bet kuriuo atveju „Nan Ya“ ir „De Monchy“ nepateikė reikšmingų ir patikrinamų duomenų, kuriais remdamasi Komisija būtų galėjusi tinkamai įvertinti tvirtinimą dėl produkto neįtraukimo. Todėl „Nan Ya“ ir „De Monchy“ tvirtinimai buvo atmesti kaip nepagrįsti.

(24) Reaguodama į pirminį faktų atskleidimą „QR Polymers“ taip pat tvirtino, kad Komisija savo analizėje klaidingai neatsižvelgė į kietiklius, nes gaminant kietiklius epoksidinė derva naudojama kaip žaliava ir jie pateikiami kartu su epoksidinėmis dervomis. Komisija priminė, kad pranešime apie inicijavimą ir laikinojo reglamento 1 straipsnyje aiškiai apibrėžta tiriamojo produkto apibrėžtoji sritis. Tačiau galutinės grandies iš nagrinėjamojo produkto gaminami produktai, nors nagrinėjamasis produktas ir naudojamas kaip žaliava, arba produktai, parduodami kartu su nagrinėjamuoju produktu, šiame tyrime nenagrinėjami. Po galutinio faktų atskleidimo „QR Polymers“ pakartojo savo tvirtinimą ir teigė, kad kietikliai yra ne galutinėje grandyje naudojami epoksidinių dervų produktai, o kartu naudojami produktai, kurie nėra tik viena iš laisvai sudaromų komplektų sudedamųjų dalių, nes jie yra itin svarbūs siekiant užtikrinti dervos veikimą, ir atvirkščiai. Komisija pakartojo, kad patys kietikliai nėra įtraukti į šio tyrimo produkto apibrėžtąją sritį, nepaisant to, ar jie naudojami galutinėje grandyje, ar kartu su epoksidinėmis dervomis. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, „QR Polymers“ tvirtinimai buvo atmesti.

(25) Kadangi kitų pastabų dėl produkto apibrėžtosios srities ir panašaus produkto negauta, laikinojo reglamento 44–55 konstatuojamosiose dalyse padarytos išvados patvirtintos.

3. **DEMPINGAS**

3.1. **Kinijos Liaudies Respublika**

3.1.1. *Normaliosios vertės nustatymo pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį procedūra*

(26) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 3.1.1 skirsnio išvados patvirtintos.

3.1.2. *Normalioji vertė*

3.1.2.1. Didelių iškraipymų buvimas

(27) Atskleidus faktus Komisijai pastabų pateikė ERC. Pirma, ERC teigė, kad ataskaita neatitinka nešališkų ir objektyvių įrodymų ir pakankamą įrodomąją vertę turinčių įrodymų standartų. Ji tvirtino, kad tai, jog ataskaita parengta siekiant konkretaus tikslo, t. y. siekiant sudaryti palankesnes sąlygas Sąjungos pramonei pateikti skundą prekybos priemonių srityje, automatiškai pašalina bet kokią tikimybę, kad joje būtų atlikta nešališka ir objektyvi Kinijos ekonomikos analizė. ERC taip pat teigė, kad ataskaitos įrodomoji vertė kelia abejonių, nes ataskaitoje sąmoningai nenurodytos faktinės aplinkybės, elementai ir išvados, o tai prieštarautų daliniam tikslui, kuriam ji buvo parengta, arba jį susilpnintų.

(28) Antra, ERC teigė, kad atrodo, jog pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis yra nesuderinama su PPO antidempingo susitarimu (toliau – PPO ADS). ERC tvirtino, kad PPO ADS 2 straipsnio 2.2 dalyje nepripažįstama didelių iškraipymų sąvoka ir pagal ją normaliajai vertei apskaičiuoti neleidžiama naudoti atitinkamos tipiškos šalies duomenų arba tarptautinių kainų. Konkrečiai kalbant, pagal PPO ADS 2 straipsnio 2.2 dalį apskaičiuojant normaliąją vertę leidžiama naudoti tik gamybos sąnaudas kilmės šalyje, prie jų pridėjus pagrįstą administracinių, pardavimo ir bendrųjų išlaidų bei pelno sumą.

(29) Trečia, ERC teigimu, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalis atrodo nesuderinama su PPO ADS 2 straipsnio 2.2.1.1 dalimi ir Apeliacinio komiteto pateiktu jos aiškinimu byloje „ES – biodyzelinas (Argentina)“ (DS473) (toliau – byla „ES – biodyzelinas“), kurioje nustatyta, kad tyrimą atliekančios institucijos, apskaičiuodamos apskaičiuotąsias normaliąsias vertes, turi naudoti gamintojų ar eksportuotojų faktiškai patirtas produkto sąnaudas. Todėl ERC paprašė Komisijos priimti bendradarbiaujančių Kinijos eksportuotojų nurodytas vidaus rinkos kainas ir sąnaudas.

(30) Dėl ERC tvirtinimo, kad ataskaita nėra objektyvi ar nešališka, Komisija pažymėjo, kad ataskaita yra išsamus dokumentas, pagrįstas išsamiais objektyviais įrodymais, įskaitant Kinijos Vyriausybės paskelbtus teisės aktus, reglamentus ir kitus oficialius politikos dokumentus, tarptautinių organizacijų trečiųjų šalių ataskaitas, akademinius tyrimus ir mokslininkų straipsnius bei kitus patikimus nepriklausomus šaltinius. Ataskaita buvo viešai paskelbta 2017 m. gruodžio mėn., kad bet kuri suinteresuotoji šalis turėtų pakankamai galimybių ją paneigti, papildyti ar pateikti pastabų dėl jos ir ją pagrindžiančių įrodymų. Vėliau Komisija peržiūrėjo šią ataskaitą ir 2024 m. balandžio mėn. paskelbė atnaujintą jos versiją. Komisija pažymi, kad ERC nepateikė jokių argumentų, kuriais vadovaujantis būtų buvę galima paneigti ataskaitos esmę ir joje pateiktus įrodymus. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(31) Be to, Komisijos nuomone, 2 straipsnio 6a dalies nuostatos visiškai atitinka Europos Sąjungos įsipareigojimus PPO ir ERC cituojamą jurisprudenciją. Pirmiausia Komisija pažymi, kad PPO ataskaita dėl bylos „ES – biodyzelinas“ buvo susijusi ne su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalies taikymu, o su konkrečia pagrindinio reglamento 2 straipsnio 5 dalies nuostata. Bet kuriuo atveju pagal PPO teisę, kaip išaiškino PPO kolegija ir Apeliacinis komitetas byloje „ES – biodyzelinas“, leidžiama naudoti trečiosios šalies duomenis, kurie yra tinkamai koreguojami, jei toks koregavimas yra reikalingas ir pagrįstas. Kadangi eksportuojančioje šalyje yra didelių iškraipymų, jos sąnaudos ir kainos yra netinkamos normaliajai vertei apskaičiuoti. Tokiomis aplinkybėmis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį numatyta gamybos ir pardavimo sąnaudas skaičiuoti remiantis neiškraipytomis kainomis ar lyginamaisiais dydžiais, įskaitant kainas ar lyginamuosius dydžius atitinkamoje tipiškoje šalyje, kurios išsivystymo lygis panašus į eksportuojančios šalies. Todėl Komisija atmetė šį ERC tvirtinimą.

3.1.2.2. Tipiška šalis

(32) Po pirminio faktų atskleidimo „Aditya Birla“ užginčijo Komisijos sprendimą naudoti Malaizijos duomenis kaip neiškraipytus epichlorhidrino (ECH) ir kaustinės sodos lyginamuosius dydžius, o kaip šaltinį visiems kitiems gamybos veiksniams, PBA išlaidoms ir pelnui nustatyti naudoti Tailando duomenis.

(33) Komisija paaiškino, kad ji naudojo tik dviejų gamybos veiksnių, t. y. ECH ir kaustinės sodos, kurių importas iš Kinijos sudarė atitinkamai 75 % ir 62 % viso importo, importo į Malaiziją duomenis, nes buvo laikoma, kad šių dviejų gamybos veiksnių kainos Tailande iškraipytos. „Aditya Birla“ savo pastabose nepaaiškino, kodėl toks sprendimas turėtų būti laikomas vertinimo klaida, todėl ši pastaba buvo atmesta.

(34) Po galutinio faktų atskleidimo „Aditya Birla“ pakartojo savo susirūpinimą dėl sprendimo naudoti Malaizijos duomenis kaip ECH ir kaustinės sodos lyginamuosius dydžius, o Tailando duomenis naudoti visiems kitiems gamybos veiksniams, PBA išlaidoms ir pelnui nustatyti. „Aditya Birla“ teigė, kad naudodama dviejų šalių duomenis neiškraipytiems lyginamiesiems dydžiams nustatyti Komisija padarė teisinę klaidą, dėl kurios viso tyrimo rezultatai turėtų būti pripažinti negaliojančiais. Kitaip tariant, ši bendrovė teigė, kad jei Malaizijos duomenys buvo naudojami nustatant tam tikrus gamybos veiksnius, „pagrindinė tipiška šalis“ (t. y. Tailandas) buvo pasirinkta netinkamai.

(35) „Aditya Birla“ rėmėsi teismų praktika, susijusia su nebegaliojančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2423/88 ([7]) dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina ar subsidijuojamo importo 2 straipsnio 5 dalies a punktu, kuriame buvo numatyta ne rinkos ekonomikos valstybėms taikytina metodika ([8]) ([9]). Be to, bendrovė nurodė bylą T-326/21, kurioje Bendrasis Teismas pakartojo, kad nustatydama pasirinktos šalies tinkamumą Komisija privalo atsižvelgti į visus esminius ir reikšmingus veiksnius, ir pabrėžė, kad šie veiksniai turi būti išnagrinėjami pakankamai kruopščiai, kad būtų užtikrinta, jog tiriamojo produkto normalioji vertė bus nustatyta tinkamai ir pagrįstai ([10]). Remdamasi tuo, kas išdėstyta, „Aditya Birla“ teigė, kad Komisija turėtų arba pasirinkti kitą tipišką šalį, arba nutraukti šiuo metu vykdomą tyrimą ir pradėti naują.

(36) Komisija „Aditya Birla“ tvirtinimą atmetė. „Aditya Birla“ nepaaiškino, kodėl pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6a dalį nebūtų galima naudoti tam tikrų antros šalies gamybos veiksnių lyginamajam dydžiui nustatyti, jei Komisija padaro išvadą, kad tam tikru atveju tie veiksniai būtų tinkamiausi. „Aditya Birla“ nurodyta teismų praktika yra arba neaktuali, arba nepagrindžia jos tvirtinimo. Iš tiesų, dvi praėjusio amžiaus dešimtojo dešimtmečio bylos, kuriomis rėmėsi bendrovė, buvo susijusios su nebegaliojančio Reglamento (EEB) Nr. 2423/88 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina arba subsidijuojamo importo 2 straipsnio 5 dalies a punktu ir tuo metu ne rinkos ekonomikos valstybėms taikyta metodika. Be to, Komisija visais atžvilgiais laikėsi Teismo byloje T-326/21 nustatyto standarto: ji nuodugniai išnagrinėjo visus esminius ir svarbius veiksnius, kad galėtų atrinkti tipišką šalį, ir veikė pakankamai kruopščiai, siekdama užtikrinti, kad tiriamojo produkto normalioji vertė būtų nustatyta tinkamai ir pagrįstai. Galiausiai nėra neįprasta, kad pasirinkta tinkama tipiška šalis gali būti netinkama kiekvienam gamybos veiksniui. Todėl, jei „Aditya Birla“ argumentas būtų priimtas, daugeliu atvejų 2 straipsnio 6a dalis ir visa didelių iškraipymų atveju naudojama metodika būtų netaikytinos. Be to, pareiškėjo argumente neatsižvelgiama į tai, kad 2 straipsnio 6a dalies a punkto antroje pastraipoje pateiktas šaltinių sąrašas nėra baigtinis ir kad tos dalies pirmoje įtraukoje nereikalaujama pasirinkti tik vieną tinkamą tipišką šalį. Veikiau jame pateikiamos gairės, kaip pasirinkti, kai yra kelios tinkamos tipiškos šalys. Šiuo atveju taip nėra, nes Tailandas buvo akivaizdžiai netinkama šalis ECH ir „Aditya Birla“ to net neginčijo.

([7]) 1988 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2423/88 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina bei subsidijuoto importo iš Europos Bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 209, 2.8.1988, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1988/2423/oj).

([8]) 1991 m. spalio 22 d. Sprendimas C-16/90 *Detlef Nolle, veikiantis Eugen Nolle vardu / Hauptzollamt Bremen-Freihafen*, ECLI:EU:C:1991:402, 13 punktas.

([9]) 1997 m. gegužės 29 d. Sprendimas *Rotexchemie International Handels GmbH & Co. / Hauptzollamt Hamburg-Waltershof*, C-26/96, ECLI:EU:C:1997:261, 23 punktas.

([10]) 2023 m. birželio 21 d. Sprendimas *Guangdong Haomei New Materials and Guangdong King Metal Light Alloy Technology / Komisija*, T-326/21, ECLI:EU:T:2023:347, 128 punktas.

3.1.2.3. Neiškraipytos sąnaudos ir lyginamieji dydžiai

(37) Po pirminio faktų atskleidimo „Jiangsu Sanmu“ pažymėjo, kad Komisija kaip lyginamąją kaustinės sodos kainą naudojo Malaizijos natrio hidroksido (kaustinės sodos) vandeninio tirpalo (natrio šarmo arba skystos sodos) importo duomenis, skelbiamus GTA. „Jiangsu Sanmu“ tvirtino, kad ši kaina tiksliai neatspindi dviejų kaustinės sodos rūšių (32 % ir 50 % koncentracijos), naudojamų jos epoksidinių dervų gamybos procese. Bendrovė pasiūlė naudoti vidutines tarptautines lyginamąsias kainas, kurias skelbia pramonės duomenų tiekėjai – su bendrove „Dow Jones“ susijusi bendrovė OPIS (duomenų bazė „Chemical Market Analytics“ ([11]) (toliau – CMA)) ir „Argus Chemical Market Reports“ ([12]) (toliau – „Argus“), kurie skelbia 100 %, t. y. kietosios kaustinės sodos, kainas Pietryčių Azijoje. Tuomet skirtingų rūšių kaustinės sodos kaina apskaičiuojama padauginant 100 % rūšies kainą iš koncentracijos procentinės dalies. Taikant šį metodą, 32 % ir 50 % kaustinės sodos kainos atitinkamai yra 0,98 CNY/kg ir 1,53 CNY/kg.

(38) Laikinojo reglamento 139 konstatuojamojoje dalyje Komisija pripažino, kad GTA buvo skelbiama skirtingų kaustinės sodos rūšių derinio kaina, o ne tikslūs eksportuojančių gamintojų naudojamų konkrečių rūšių lyginamieji dydžiai. Vis dėlto, kadangi šiame etape tikslesnių alternatyvų nebuvo, Komisija nusprendė remtis GTA skelbiamais duomenimis. „Jiangsu Sanmu“ pasiūlytas metodas suteikė pranašumą nustatant kainas pagal koncentracijos lygius, nes buvo naudojami pripažinti cheminių medžiagų sektoriaus lyginamieji dydžiai, ir, vertinant kiekvieną iš jų atskirai, jų duomenys apie kaustinę sodą buvo beveik identiški. Todėl Komisija, remdamasi 34 konstatuojamojoje dalyje nurodytais lyginamaisiais dydžiais, peržiūrėjo visų atrinktų Kinijos gamintojų dempingo skirtumus.

(39) Kadangi buvo pateiktos CFR (sąnaudos ir frachtas), o ne CIF (sąnaudos, draudimas, frachtas) kainos, kurios naudotos normaliajai vertei apskaičiuoti, Komisija atliko koregavimą, susijusi su draudimu. Remiantis viešai prieinamais šaltiniais, jūra gabenamų krovinių draudimo įmokos paprastai svyruoja nuo 0,2 % iki 2 % krovinio vertės ([13]), priklausomai nuo prekių pobūdžio. Iš patikrintų atrinktų eksportuojančių gamintojų duomenų matyti, kad epoksidinių dervų gabenimo draudimo išlaidos sudarė 0,1–0,5 % krovinio vertės. Atsižvelgdama į tai, kad kaustinės sodos vežimas yra pavojingesnis nei epoksidinės dervos, Komisija prie CFR skaičių pridėjo 1 % draudimo įmoką ir taip gavo galutinius CIF lygio kaustinės sodos lyginamuosius dydžius. Šis skaičius patenka į matuojamą pramonės intervalą ir atspindi didesnę riziką, susijusią su ėsdinančios cheminės medžiagos, tokios kaip kaustinės sodos, vežimu, kurio metu reikia taikyti griežtesnes saugos priemones ir paruošimo procedūras. Todėl 1 % įmoka yra sumažintas, bet pagrįstas vidurkis, kuriuo užtikrinamas teisingas ir atsižvelgiant į riziką koreguojamas palyginimas, kartu išvengiant pervertinimo.

(40) Po galutinio faktų atskleidimo „Sinochem“ teigė, kad Komisija pervertino kaustinės sodos transportavimo draudimo įmoką. Bendrovė tvirtino, kad net jei kaustinė soda yra pavojingesnė už epoksidines dervas, vien šios aplinkybės neužtenka didesnei draudimo įmokai pateisinti. „Sinochem“ tvirtino, kad kaustinei sodai turėtų būti nustatyta tokia pati įmoka kaip ir epoksidinėms dervoms, nes kaustinė soda yra žaliava, naudojama epoksidinėms dervoms gaminti.

(41) Tačiau „Sinochem“ nepateikė įrodymų, kuriais būtų buvę galima pagrįsti tvirtinimą, kad, nors kaustinė soda yra pavojingesnė nei epoksidinė derva, abiejų produktų vežimo draudimo išlaidos būtų tokios pačios. Taip pat gerai žinoma, kad žaliavos gali turėti fizinių ir cheminių savybių, tokių kaip koroziškumas, kurios gali skirtis nuo galutinių produktų savybių, ir kad dėl didesnio koroziškumo gali būti mokama didesnė draudimo įmoka ([14]). Todėl šis tvirtinimas atmetamas.

(42) Po pirminio faktų atskleidimo „Sanmu“ nesutiko su Komisijos pasiūlytu Tailando darbo sąnaudų lyginamuoju dydžiu (atitinkančiu 10,2 % valandinio darbo užmokesčio), kurį sudaro 5,2 % darbdavio mokamų mokesčių ir 5 % darbuotojo mokamų mokesčių. Nors „Sanmu“ sutiko, kad darbdavio mokami mokesčiai iš tiesų sudaro 5,2 %, ji teigė, kad darbdavys nemoka papildomų darbuotojo mokamų mokesčių, todėl jie neturėtų būti įtraukiami apskaičiuojant neiškraipytą darbo sąnaudų lyginamąjį dydį.

([11]) https://cma.opisnet.com/?utm_term=&utm_campaign=&utm_source=adwords&utm_medium=ppc&gad_source=1.
([12]) https://view.argusmedia.com/chemicals-market-reports.html.
([13]) https://freightinsurancecoverage.com/process/marine-cargo-insurance-cost.
([14]) https://traderiskguaranty.com/trgpeak/top-5-impact-insurance-costs.

(43) Komisija sutiko atsižvelgti tik į socialinius mokesčius, kuriuos tiesiogiai moka darbdavys, (t. y. 5,2 %) ir atitinkamai peržiūrėjo neiškraipyto darbo sąnaudų lyginamojo dydžio skaičiavimą.

(44) Po pirminio faktų atskleidimo „Sanmu“ pakartojo laikinojo reglamento 146 konstatuojamojoje dalyje pateiktą pastabą, kad darant prielaidą, jog savaitės darbo laikas yra 40 valandų, nepakankamai įvertinamas faktinis darbo laikas, nes turėtų būti įtraukiami ir viršvalandžiai. Siekdama papildyti šį tvirtinimą, „Sanmu“ rėmėsi Tarptautinės darbo organizacijos statistikos duomenų baze, konkrečiau – darbo jėgos tyrimo duomenų rinkiniu, kuriame daugiausia dėmesio skiriama Tailando gamybos sektoriui ([15]). Remiantis šiuo šaltiniu, vidutinis savaitės darbo laikas Tailando gamybos sektoriuje turėtų būti 47,2 valandos.

(45) Komisija atsižvelgė į „Sanmu“ dokumentais pagrįstus įrodymus ir iš dalies pakeitė neiškraipyto darbo sąnaudų lyginamojo dydžio skaičiavimą, atsižvelgdama į 47,2 val. per savaitę darbo laiką Tailande.

(46) Dėl 40 ir 42 konstatuojamosiose dalyse aptartų pakeitimų ir peržiūrėtas darbo sąnaudų lyginamasis dydis yra 15,01 CNY per valandą.

(47) „Sanmu“ taip pat tvirtino, kad į Komisijos nustatytą neiškraipytą elektros energijos lyginamąjį dydį buvo įtrauktas 7 % PVM ([16]). „Sanmu“ pažymėjo, kad Tailando pramonės naudotojams grąžinamas visas PVM, o įmonės gali reikalauti grąžinti už žaliavas sumokėtą PVM ([17]). Dėl šios priežasties „Sanmu“ paprašė Komisijos iš neiškraipyto elektros energijos lyginamojo dydžio atimti 7 % PVM.

(48) Komisija šį tvirtinimą atmetė. Gerai žinoma, kad elektros energijos kainos Tailande skelbiamos be PVM. „Sanmu“ tvirtinimas grindžiamas neteisinga informacija, kuri galėjo atsirasti dėl klaidingo vertimo į anglų kalbą. Oficialiose valstybinių elektros energijos tiekėjų – Tailando Metropolinės elektros energijos institucijos (MEA) ir Provincijos elektros energijos institucijos (PEA) bei Energetikos reguliavimo komisijos (EMTT) svetainėse aiškiai nurodyta, kad į išvardytus tarifus PVM neįtraukiamas. Šios svetainės yra patikimi šaltiniai nustatant elektros energijos kainas Tailande. Išsami informacija, kad šiose platformose netaikomas PVM, yra viešai prieinama.

(49) Po pirminio faktų atskleidimo „Sanmu“ tvirtino, kad nustatydama neiškraipytą lyginamąjį dydį, taikomą Tailando elektros energijai, Komisija nepagrindė savo pasirinkimo pagal atitinkamą Tailando reglamentą atsižvelgti į 4 tarifų sąrašą (t. y. „didelės apimties bendro pobūdžio paslaugos“), kuris atitinka didžiausią energijos suvartojimą (vidutinis energijos suvartojimas viršija 250 000 kWh per mėnesį) ir didesnę bazinę elektros energijos kainą. „Sanmu“ paprašė Komisijos kaip atskaitos tašką naudoti tinkamiausią elektros energijos suvartojimo intervalą, remiantis patikrintu atrinktos Tailando bendrovės „Aditya Birla Chemicals (Thailand) Co., Ltd.“ suvartojimu.

(50) Remdamasi byloje surinkta informacija, Komisija padarė išvadą, kad buvo tikslinga priskirti epoksidinių dervų gamintojus didelių bendro pobūdžio paslaugų vartotojų grupei. Visų atrinktų Kinijos eksportuojančių gamintojų elektros energijos suvartojimo apimtis tiriamuoju laikotarpiu (toliau – TL) iš tiesų padėjo patvirtinti, kad pasirinktas 4-asis tarifų sąrašas, t. y. „didelės apimties bendro pobūdžio paslaugos“, buvo tinkamas.

(51) Po galutinio faktų atskleidimo „Sinochem Group“ nesutiko, kad apskaičiuojant elektros energijos sąnaudas būtų naudojamas 4.2.3 skirsnyje nurodytas 22 kV įtampos lygis, remdamasi įrodymais, kurie jau buvo pateikti atliekant patikrinimą, kad šios bendrovės eksportuojantys gamintojai yra prijungti prie 110 kV tinklo. „Sinochem“ paprašė atlikti peržiūrą ir naudoti 4.2.1 skirsnyje nurodytą ne mažiau kaip 69 kV įtampą.

(52) Komisija šį tvirtinimą priėmė ir atitinkamai peržiūrėjo nagrinėjamų eksportuojančių gamintojų elektros energijos lyginamąjį dydį.

(53) Atskleidus pirminius faktus „Sanmu“ nustatė korektūros klaidą, padarytą apskaičiuojant vidutinį svertinį elektros energijos dydį (THB/CNY vienam kWh).

([15]) ILO, Labor Force Statistics database, „Mean weekly hours actually worked per employed person by sex and economic activity -- Annual“, Thailand (https://rshiny.ilo.org/dataexplorer35/?lang=en&segment=indicator&id=HOW_TEMP_SEX_ECO_NB_A&ref_area=THA).

([16]) *Thailand Board of Investment* (https://www.boi.go.th/index.php?page=utility_costs&utm).

([17]) PWC, „Thailand; Corporate – Other Taxes“ (https://taxsummaries.pwc.com/thailand/corporate/other-taxes?utm).

(54) Gavusi „Sanmu“ pateiktą pastabą ir pakoregavusi skaičiavimus, Komisija nusprendė pasinaudoti visų atrinktų eksportuojančių gamintojų pateiktais išsamiais elektros energijos suvartojimo duomenimis. Užuot taikiusi bendrą svertinį vidurkį, Komisija nustatė kiekvienos konkrečios bendrovės lyginamąjį elektros energijos dydį. Kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo lyginamasis dydis buvo apskaičiuotas remiantis jo atitinkamu elektros energijos suvartojimu piko ir ne piko metu, jei tokie duomenys buvo žinomi. Nurodytas naudojimas buvo atitinkamai paskirstytas pagal normą piko ir ne piko metu. Jeigu gamintojas neatskyrė suvartojimo piko ir ne piko metu, Komisija taikė didžiausią dydį, darydama prielaidą, kad tam tikro eksportuojančio gamintojo dydis ne piko metu nebuvo žinomas.

(55) Be to, Komisija nusprendė į elektros energijos kainos lyginamąjį dydį įtraukti ir paklausos normą, ir aptarnavimo mokesčius, kad būtų visapusiškai atspindėtos elektros energijos sąnaudos tipiškoje šalyje. Aptarnavimo mokestis buvo išreikštas fiksuota mėnesine suma, o paklausos norma (kW) buvo nustatyta remiantis atsargiu elektros energijos paklausos apskaičiavimu. Šis skaičius buvo nustatytas bendrą didžiausią suvartotos energijos kiekį padalijus iš gamybos valandų skaičiaus.

(56) Po galutinio faktų atskleidimo „Sinochem Group“ nesutiko dėl Komisijos metodo, kurį taikant konkrečių bendrovių elektros energijos kategorijos skirstomos pagal suvartojimą piko ir ne piko metu, ir paprašė perklasifikuoti tam tikras kategorijas.

(57) Komisija šį tvirtinimą priėmė ir pagrįstais atvejais iš dalies pakoregavo elektros energijos kategorijas.

(58) Po galutinio faktų atskleidimo „Sanmu“ ir „Sinochem“ nepritarė dėl Komisijos sprendimo visą suvartojimo piko ir ne piko metu neatskyrusių bendrovių elektros energijos suvartojimą vertinti kaip suvartojimą piko metu. „Sanmu“ tvirtino, kad Tailando investicijų valdyba skelbė viešai prieinamą informaciją ([18]) apie suvartojimą piko valandomis. Kita vertus, „Sinochem“ bendrovei, kuri nepateikė informacijos apie suvartojimą piko ir ne piko metu, pasiūlė taikyti suvartojimo vidurkius, remiantis šios grupės bendrovių, kurios pateikė šią informaciją, duomenimis.

(59) Komisija išnagrinėjo šį tvirtinimą ir sutiko, kad, atsižvelgiant į nenutrūkstamą 24 valandų gamybos proceso pobūdį, buvo pagrįsta elektros energijos suvartojimą paskirstyti pagal naudojimo laiko tarifą. Piko laiką pagal naudojimo laiko sistemą skelbia Metropolijos elektros energijos institucija (MEA) ([19]), kuri nustato, kad piko laikas yra nuo pirmadienio iki penktadienio, nuo 9 val. iki 22 val. Tai atitinka 13 valandų penkias dienas per savaitę arba apie 38,7 % viso savaitės laiko.

(60) Todėl bendrovėms, kurios nepateikė duomenų apie elektros energijos suvartojimo paskirstymą pagal laikotarpius, Komisija nustatė, kad piko laikotarpiais jos suvartojo 38,7 % viso suvartojamo elektros energijos kiekio. Ši dalis labai atitinka suvartojimo piko laikotarpiais dalį, kurią nurodė išsamius suvartojimo duomenis pateikusios bendrovės.

(61) Po galutinio faktų atskleidimo „Sinochem“ nesutiko su Komisijos metodika, taikyta didžiausiai paklausai apskaičiuoti. „Sinochem“ teigimu, didžiausia paklausa turėtų būti apskaičiuojama naudojant faktinius respondentų duomenis, o ne taikant 59 konstatuojamojoje dalyje paaiškintą metodą.

(62) Komisija didžiausią paklausą kilovatais (t. y. didžiausią elektros energijos paklausą konkrečiu momentu) nustatė bendrą didžiausią suvartojimą padalijusi iš vidutinio darbo piko metu valandų skaičiaus. Siekdama apskaičiuoti didžiausią suvartojimą, Komisija rėmėsi respondentų pateiktais duomenimis arba, vertindama bendroves, kurios neatskyrė naudojimo piko ir ne piko metu, – 56 konstatuojamojoje dalyje aprašytu paskirstymo metodu. Komisija nustatė, kad ši metodika yra patikima ir nuosekli visų bendrovių atžvilgiu. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(63) Remdamasi 46–56 konstatuojamosiose dalyse aptartomis pastabomis, Komisija atskirai perskaičiavo visų eksportuojančių gamintojų elektros energijos lyginamuosius dydžius.

([18]) https://www.boi.go.th/index.php?page=utility_costs.
([19]) https://www.mea.or.th/en/our-services/tariff-calculation/other/-LDELdOY73W3K.

(64) Po papildomo galutinio faktų atskleidimo „Sinochem“ paaiškino 59 konstatuojamojoje dalyje jau aprašytą teiginį dėl suvartotos elektros energijos (kWh) naudojimo paklausos normai nustatyti. Komisija išnagrinėjo šį tvirtinimą ir padarė išvadą, kad jo priėmimas neturėtų poveikio „Sinochem Group“ dempingo skirtumui. Todėl ši pastaba nebeaktuali.

(65) Panašiai kaip ir 45 konstatuojamojoje dalyje, „Sanmu“ pasiteiravo, ar į Komisijos nustatytą neiškraipytą gamtinių dujų lyginamąjį dydį buvo įtrauktas 7 % PVM.

(66) Neiškraipytą gamtinių dujų lyginamąjį dydį Komisija apskaičiavo remdamasi Tailando energetikos ministerijos pateiktais suvartojimo duomenimis ([20]). Ji padalijo bendrą 2023 m. Tailande suvartotų gamtinių dujų kiekį iš atitinkamo bendro kiekio. Į gautą vieneto vertę PVM nebuvo įtrauktas. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(67) Po pirminio faktų atskleidimo „Sanmu“ pakartojo prašymą leisti susipažinti su visu bendrovės, atrinktos neiškraipytai PBA išlaidų ir pelno vertei Tailande nustatyti, (t. y. „Aditya Birla“) finansinių ataskaitų rinkiniu. „Sanmu“ tvirtino, kad prie 2023 ir 2024 m. pelno ir nuostolio ataskaitų nebuvo pridėta jokių aiškinamųjų raštų ar paaiškinimų, todėl šalys negalėjo suprasti, kaip buvo apskaičiuotos PBA išlaidos. Visų pirma „Sanmu“ pažymėjo, kad Komisija iš PBA išlaidų turėtų atskaityti visas tiesiogines pardavimo išlaidas, pvz., su transportu susijusias išlaidas, komisinius ir kt.

(68) Komisija paprašė ir jai buvo leista naudoti bendrovės „Aditya Birla“ eksportuotojų klausimyne nurodytas vežimo išlaidas ir atimti šias išlaidas iš apskaičiuotų PBA išlaidų. Todėl Komisija iš dalies pakeitė neiškraipytą ir pagrįstą PBA sąnaudų normą, naudotą normaliajai vertei nustatyti (iš 18,0 % į 12,6 %).

3.1.2.4. Gamybos sąnaudos. Kitos pastabos

(69) Atskleidus išankstinius faktus „Jiangsu Ruiheng“ tvirtino, kad Komisija pervertino pridėtines išlaidas, naudotas dempingo skirtumui apskaičiuoti. Konkrečiai ši bendrovė teigė, kad Komisija visas pradinės grandies gamybos etapų pridėtines išlaidas priskyrė epoksidinėms dervoms, ir nepaskirstė jų pagal faktinį suvartojimą, reikalingą epoksidinei dervai gaminti.

(70) Tačiau, priešingai, nei tvirtino „Jiangsu Ruiheng“, Komisija paskirstė kiekviename vertikaliai integruoto proceso etape patirtas pridėtines išlaidas proporcingai pagal epoksidinių dervų gamybai naudojamas gautas medžiagas, užtikrindama tikslų sąnaudų paskirstymą nepervertinant. Šis vertinimas buvo atliktas per tikrinamąjį vizitą vietoje bendradarbiaujant su bendrove, o gautos sąnaudos buvo naudojamos dempingo skirtumui apskaičiuoti be papildomų pakeitimų. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(71) Atskleidus išankstinius faktus JKYC tvirtino, kad vienas iš produktų, kurio gamybos sąnaudos buvo nurodytos klaidingai, nėra nagrinėjamasis produktas ir nebuvo eksportuojamas į Sąjungą. Todėl JKYC paprašė Komisijos perskaičiuoti dempingo skirtumą, neįtraukiant to produkto.

(72) Peržiūrėjusi patikrintas gamybos sąnaudas, naudotas laikinajam dempingo skirtumui nustatyti, Komisija patvirtino, kad vienas produktas neatitiko nagrinėjamojo produkto apibrėžties. Todėl Komisija perskaičiavo dempingo skirtumą, neįtraukdama to produkto.

3.1.2.5. Išvada dėl normaliosios vertės

(73) Komisija pirmiau išnagrinėjo visas pastabas dėl normaliosios vertės ir prireikus patikslino savo išvadas, kaip aprašyta pirmiau. Likusios laikinojo reglamento 3.1.2 skirsnyje pateiktos išvados patvirtinamos.

3.1.3. *Eksporto kaina ir palyginimas*

(74) Kadangi pastabų negauta, išvados dėl eksporto kainos ir laikinojo reglamento palyginimo patvirtintos.

([20]) https://www.eppo.go.th/index.php/en/en-energystatistics/energy-economy-static.

3.1.4. *Dempingo skirtumai*

(75) Kaip aprašyta 3.1.2 skirsnyje, atsižvelgusi į suinteresuotųjų šalių tvirtinimus Komisija patikslino dempingo skirtumus.

(76) Galutiniai dempingo skirtumai, išreikšti CIF kainos (kaina, draudimas ir frachtas) Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą procentine dalimi, yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)
Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3
Sinochem Group: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd., — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd., — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	23,0
Visas kitas Kinijos kilmės importas	33,0

3.2. **Korėjos Respublika**

3.2.1. *Normalioji vertė*

(77) Po pirminio faktų atskleidimo skundo pateikėjas teigė, kad du atrinkti Korėjos eksportuojantys gamintojai, kurie pagamina 85–95 % Korėjoje pagaminamų epoksidinių dervų, kaip apskaičiavo skundo pateikėjas, pateikė netikslią informaciją apie jų epichlorhidrino (toliau – ECH) tiekimo šaltinį. Atsižvelgiant į tai, kad 28–32 % epoksidinių dervų gamybai naudojamo ECH Korėjoje importuojama iš Kinijos ir kad šiems eksportuotojams teko beveik visas Korėjoje pagaminamų epoksidinių dervų kiekis, matematiškai buvo mažai tikėtina, kad atrinkti eksportuojantys gamintojai vengė naudoti Kinijos kilmės ECH.

(78) Skundo pateikėjas taip pat tvirtino, kad normalioji vertė Korėjoje neturėtų būti grindžiama vidaus rinkos kainomis, kurios buvo gerokai sumažintos dėl Kinijos kilmės iškraipymų, dėl kurių Korėjos rinkoje susidarė ypatinga situacija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje. Todėl normalioji vertė turėtų būti apskaičiuota remiantis sąnaudomis, o vietoje ECH kainos Korėjoje turėtų būti naudojamas atitinkamas lyginamasis dydis. Skundo pateikėjas pasiūlė naudoti ECH kainą Šiaurės Amerikoje arba Vakarų Europoje.

(79) Komisija patvirtino, kad patikrinusi žaliavų pirkimo sandorius, įskaitant prekių kilmės šalių nustatymą, ji nustatė, kad Kinija nebuvo pagrindinė dviejų atrinktų eksportuotojų ECH tiekėja. Be to, ji nustatė, kad ECH pirkimo iš Kinijos kaina atitiko eksportuotojų vidutinę pirkimo kainą per TL, įskaitant eksportuotojų pirkimo iš įvairių kilmės šalių, išskyrus Kiniją, pavyzdžiui, Europos Sąjungos, kainą.

(80) Dėl tvirtinimo, kad rinkoje buvo susidariusi ypatinga situacija, Komisija pažymėjo, kad pagrindinis ECH eksportuotojas visame pasaulyje buvo ne Kinija, o Tailandas, kuris tiriamuoju laikotarpiu visame pasaulyje eksportavo daugiau kaip 108 000 metrinių tonų, palyginti su iš Kinijos eksportuotu 58 000 metrinių tonų kiekiu. Tailandas taip pat buvo didžiausias eksportuotojas Azijos regione. Be to, vidutinė Tailando ECH eksporto kaina buvo tokia pati kaip ir Kinijos. Todėl ir Kinija, ir Tailandas, atsižvelgiant į šių šalių gamybos pajėgumus ir eksporto strategijas, greičiausiai buvo labai svarbūs nustatant ECH kainas visame Azijos regione. Be to, ECH kainoms Azijoje galėjo turėti įtakos įvairūs kiti veiksniai, tokie kaip paklausa pramonės sektoriuose, pavyzdžiui, statybos ir dangų sektoriuose ([21]). Be to, intensyvi regiono gamintojų konkurencija galėjo padėti išlaikyti konkurencingas kainas. Todėl vertinant, kad ECH kainų lygis Korėjoje priklausė tik nuo importo iš Kinijos būtų nevisiškai atspindima sudėtinga rinkos dinamika Azijos regione.

([21]) https://www.chemanalyst.com/Pricing-data/epichlorohydrin-55.

(81) Remdamasi tuo, kas išdėstyta ir skundo pateikėjo pateikta informacija, Komisija negalėjo padaryti išvados, kad dėl Kinijos perteklinių ECH pajėgumų kaimyninėse rinkose, įskaitant Korėją, buvo dirbtinai mažinamos ECH kainos ir dėl to rinkoje susidarė ypatinga padėtis. Todėl Komisija nustatė, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje nustatytos išlaidų koregavimo sąlygos nebuvo įvykdytos.

(82) Atmetusi pirmiau aprašytą tvirtinimą, Komisija patvirtino laikinojo reglamento išvadas dėl Korėjos normaliosios vertės.

3.2.2. *Eksporto kaina*

(83) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 207–208 konstatuojamosios dalys patvirtintos.

3.2.3. *Palyginimas*

(84) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 209–214 konstatuojamosios dalys patvirtintos.

3.2.4. Dempingo skirtumai

(85) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 215–220 konstatuojamosios dalys patvirtintos.

3.3. **Taivanas**

3.3.1. *Normalioji vertė*

(86) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 221 konstatuojamoji dalis patvirtinta.

3.3.2. *Eksporto kaina*

(87) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 223–224 konstatuojamosios dalys patvirtintos.

3.3.3. *Palyginimas*

(88) Po pirminio faktų atskleidimo „Nan Ya“ teigė, kad normaliosios vertės ir eksporto kainos nebuvo galima palyginti nes skiriasi konkrečių užsakymų Taivano vidaus rinkoje ir Sąjungos eksporto rinkoje kiekiai.

(89) Tyrimo metu „Nan Ya“ nepateikė jokių įrodymų, kad vidaus ir eksporto rinkų prekybos lygiai buvo skirtingi arba kad konkretaus užsakymo kiekis buvo svarbus veiksnys nustatant kainas. Be to, „Nan Ya“ nepateikė jokių įrodymų dėl kiekiu grindžiamų nuolaidų ar kitų įrodymų, kuriais būtų pagrindusi tvirtinimą, kad dėl didesnės pardavimo apimties kainos būtų neišvengiamai sumažintos.

(90) Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

3.3.4. *Dempingo skirtumai*

(91) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 231–233 konstatuojamosios dalys patvirtintos.

3.4. **Tailandas**

(92) Po pirminio faktų atskleidimo „Aditya Birla“ teigė, kad laikinajame reglamente Komisija neatsižvelgė į šios bendrovės pastabas dėl išankstinio faktų atskleidimo. „Aditya Birla“ pakartojo savo pastabas ir dviejuose atskiruose pastabų dėl galutinio faktų atskleidimo dokumentuose. Abiejuose dokumentuose iš esmės pakartoti tie patys argumentai, kurie jau buvo pateikti po pirminio faktų atskleidimo, tačiau nepateikta naujų įrodymų, dėl kurių būtų buvę galima pakeisti galutinio faktų atskleidimo dokumente padarytas išvadas.

(93) Kaip paaiškinta 4 konstatuojamojoje dalyje, priimtinos išankstinio informacijos atskleidimo pastabos buvo susijusios tik tu skaičiavimų tikslumu. Ši sąlyga buvo nurodyta ir išankstinių faktų atskleidimo dokumentuose, kuriais buvo pasidalyta su suinteresuotosiomis šalimis. „Aditya Birla“ pateiktos pastabos dėl išankstinio informacijos atskleidimo neatitiko šios sąlygos ir buvo susijusios su klausimais, kurie turėtų būti teikiami ir nagrinėjami tik nustačius laikinąsias priemones. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

3.4.1. *Normalioji vertė*

(94) Po pirminio faktų atskleidimo „Aditya Birla“ teigė, kad Komisija neteisingai naudojo faktinę tam tikrų rūšių produktų (toliau – PKN), kurie vidaus rinkoje buvo parduodami tokiu kiekiu, kuris neatitiko pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje nustatytos 5 % ribos, pelno procentinę dalį vidaus rinkoje, todėl, „Aditya Birla“ teigimu, tai turėjo būti laikoma pardavimu neįprastomis prekybos sąlygomis. „Aditya Birla“ teigimu, tokia praktika neatitinka šio reglamento 2 straipsnio 3 dalies ir Komisija turėjo naudoti pelno dydį, nustatoma remiantis visu pardavimu vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis, nepriklausomai nuo nagrinėjamojo PKN. „Aditya Birla“ pakartojo savo pastabas ir dviejuose pastabų dėl galutinio faktų atskleidimo dokumentuose, pakartodama anksčiau pateiktus argumentus, tačiau nepateikė naujų įrodymų, dėl kurių būtų buvę galima pakeisti galutinio faktų atskleidimo dokumente padarytas išvadas.

(95) Komisija pažymėjo, kad, priešingai, nei teigė „Aditya Birla“, pardavimas vidaus rinkoje, kurio apimtis nesudaro 5 % ar daugiau tos pačios rūšies produkto eksporto, nėra laikomas nevykdomu įprastomis prekybos sąlygomis. Iš tiesų pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje minimas „nepakankamas panašaus produkto pardavimas **įprastomis prekybos sąlygomis**“ (pažymėta papildomai). Iš tiesų, sandoris, kuriuo remiantis buvo nustatytas faktinis atitinkamų PKN pardavimo pelnas, naudotas normaliosioms vertėms pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį apskaičiuoti, buvo pelningas, taigi ir vykdytas įprastomis prekybos sąlygomis. Taigi prielaida, kad Komisija naudojo pelną, susijusį su ne įprastomis prekybos sąlygomis vykdytais sandoriais, yra faktiškai klaidinga.

(96) Po pirminio faktų atskleidimo pateiktose pastabose „Aditya Birla“, atrodo, supainiojo pardavimą, kuris nebuvo vykdomas įprastomis prekybos sąlygomis (pagrindinio reglamento 2 straipsnio 4 dalis), su pardavimu, kuris neatitiko to reglamento 2 straipsnio 2 dalyje nustatyto tipiškumo kriterijaus. Vien dėl to, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį pardavimo kiekis buvo nepakankamas, tai nereiškia, kad pardavimas nebuvo vykdomas įprastomis prekybos sąlygomis. Iš tiesų, kaip pažymėta 91 konstatuojamojoje dalyje, atitinkami pardavimo sandoriai, kurie buvo naudojami apskaičiuojant faktinį atitinkamų PKN pelną, buvo vykdomi įprastomis prekybos sąlygomis.

(97) Dėl skundo, kad apskaičiuojant atitinkamų PKN normaliąją vertę naudotas pelnas buvo grindžiamas pardavimo sandoriais, kurie apskritai neviršijo 2 straipsnio 2 dalyje nustatytos 5 % ribos, Komisija pažymėjo, kad:

(98) jeigu pardavimas vidaus rinkoje įprastomis prekybos sąlygomis yra nepakankamas (t. y. jo apimtis sudaro mažiau kaip 5 % nagrinėjamojo produkto pardavimo Sąjungoje apimties), kaip buvo atitinkamų PKN atveju, normalioji vertė gali būti apskaičiuojama remiantis gamybos sąnaudomis kilmės šalyje, pridėjus pagrįstą PBA išlaidų ir pelno sumą, arba remiantis tipiškomis eksporto kainomis ([22]). Todėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalis atitinka PPO Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 2.2 dalies nuostatas.

(99) Kalbant apie PBA išlaidas ir pelną, kurie turi būti naudojami konstruojant pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį, 2 straipsnio 6 dalį ir PPO Antidempingo susitarimo 2 straipsnio 2.2 dalį, be kita ko, nustatyta, kad PBA išlaidų ir pelno sumos turi būti grindžiamos faktiniais duomenimis, susijusiais su tiriamojo eksportuotojo arba gamintojo panašaus produkto gamyba ir pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis. Jei tokių sumų nustatyti neįmanoma, numatomi trys alternatyvūs jų gavimo būdai.

([22]) Šiuo klausimu žr. 2014 m. spalio 1 d. Sprendimo *Taryba / Alumina,* C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 20 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją.

(100) Kadangi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 3 ir 6 dalys iš esmės atspindi PPO ADS 2 straipsnio 2.2 ir 2.2.2 dalis, jos turėtų būti aiškinamos, kiek įmanoma, laikantis Sutarties nuostatų ([23]).

(101) Kaip Apeliacinis komitetas pažymėjo byloje EB – Vamzdžių arba vamzdelių jungiamosios detalės ([24]), „2 straipsnio 2.2.2 dalyje nustatyti <…> kriterijai, pagal kuriuos, nustatant apskaičiuotą normaliąją vertę pagal 2 straipsnio 2.2 dalį, nustatoma PBA išlaidų ir pelno „pagrįsta (-os) suma (-os)“. Apeliacinis komitetas toliau dėstė taip: „išnagrinėję 2.2.2 straipsnio įžanginio sakinio tekstą, pažymime, kad šia nuostata tyrimą atliekančiai institucijai nustatomas bendras įpareigojimas nustatant PBA išlaidų ir pelno sumas („privalomai“) naudoti „faktinius duomenis, susijusius su gamyba ir pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis. Tyrimą atliekanti institucija gali taikyti vieną iš trijų i-iii papunkčiuose nurodytų metodų tik tada, kai tokių sumų negalima nustatyti remiantis šiuo pagrindu. Mūsų nuomone, įžanginėje dalyje nurodyta, kad tyrimą atliekanti institucija, nustatydama PBA išlaidas ir pelną pagal 2.2.2 straipsnį, pirmiausia turi stengtis šiuos skaičius nustatyti naudodama „faktinius duomenis, susijusius su gamyba ir pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis“. Jei yra faktinių duomenų apie eksportuotojo ir tiriamojo produkto pardavimo įprastomis prekybos sąlygomis PBA išlaidas ir pelną, tyrimą atliekanti institucija privalo naudoti tuos duomenis normaliajai vertei apskaičiuoti; ji negali nustatyti apskaičiuotos normaliosios vertės naudodama PBA ir pelno duomenis, remdamasi skirtingais duomenimis arba taikydama alternatyvų metodą“ ([25]).

(102) Iš to matyti, kad jei nagrinėjamas pardavimas buvo vykdomas įprastomis prekybos sąlygomis, (kaip ir buvo), jo apimtis neturi reikšmės. Kaip pažymėjo Apeliacinis komitetas, „tai, kad 2.2.2 straipsnyje nėra jokios reikalavimus atitinkančios formuluotės, susijusios su nedideliais kiekiais, reiškia, kad 2.2.2 straipsnyje neturėtų būti aiškinama išimtis dėl mažos apimties pardavimo“ ([26]). Remiantis šia teismo praktika, kai egzistuoja faktiniai pelno duomenys, susiję su eksportuojančio gamintojo pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis, šiuos faktinius pelno duomenis Komisija ne tik gali, bet ir turi naudoti apskaičiuodama normaliąją vertę. Šis įpareigojimas taikomas neatsižvelgiant į su nagrinėjamais sandoriais susijusio pardavimo apimtį.

(103) Dėl pirmiau paaiškintų priežasčių „Aditya Birla“ tvirtinimas dėl normaliosios vertės nustatymo buvo atmestas.

(104) „Aditya Birla“ teigė, kad techninio aptarnavimo išlaidos, kurios apima paslaugų, suteiktų klientams, naudojantiems epoksidines dervas naujoms reikmėms, galutiniam naudojimui ar pasikeitusioms aplinkybėms, sąnaudas, turėtų būti priskiriamos tik vidaus rinkai. Todėl „Aditya Birla“ manė, kad šios išlaidos neturėtų būti įtrauktos į bendrąsias bendrovės išlaidas. „Aditya Birla“ pakartojo savo pastabas ir reaguodama į galutinį faktų atskleidimą.

(105) Komisija nesutiko su šia nuomone. Techninė pagalba yra paslauga, kuri paprastai siūloma klientams vidaus rinkoje. Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalį pardavimo, bendrųjų ir administracinių sąnaudų bei pelno sumos turi būti pagrįstos faktiniais duomenimis apie tiriamojo eksportuotojo ar gamintojo panašaus produkto gamybą ir pardavimus įprastomis prekybos sąlygomis. Todėl Komisija manė, kad šios išlaidos buvo bendro pobūdžio ir turėjo būti įtrauktos į bendrovės bendrąsias išlaidas. Galiausiai šis tvirtinimas buvo atmestas.

(106) „Aditya Birla“ taip pat paminėjo susitarimą dėl autorinių atlyginimų, pagal kurį reikalaujama, kad „Aditya Birla“ sumokėtų komisinius konkrečiai bendrovei. „Aditya Birla“ tvirtino, kad šie komisiniai yra susiję tik su konkrečiais produktais ir pardavimais ir neturėtų būti įtraukiami į PBA išlaidas.

(107) Nepaisant to, kad „Aditya Birla“ paminėjo susitarimą dėl autorinių atlyginimų, kalbėdama apie techninių paslaugų išlaidas, tai yra du skirtingi klausimai ir paaiškėjo, kad „Aditya Birla“ netyčia juos supainiojo. Komisija nepriskyrė „Aditya Birla“ nurodytų išmokų, kurios buvo grindžiamos susitarimu dėl autorinių atlyginimų, bendrosioms PBA išlaidoms, todėl tvirtinimas dėl susitarimo dėl autorinių atlyginimų buvo atmestas.

([23]) Žr., pavyzdžiui, 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba*, C-10/12 P, EU:C:2013:865, 54 punktą; 2020 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Changmao Biochemical Engineering / Komisija*, T-541/18, ECLI:EU:T:2020:605, 61 punktą.

([24]) Kolegijos ataskaita „*European Communities – Anti Dumping Duties on Malleable Cast Iron Tube or Pipe Fittings from Brazil*“, WT/DS219/R, 96 punktas.

([25]) Ten pat, 97 punktas.

([26]) Ten pat, 98 punktas.

3.4.2. *Eksporto kaina*

(108) Po pirminio faktų atskleidimo „Aditya Birla“ teigė, kad Komisija neturėjo koreguoti epoksidinių dervų pardavimo kainos tais atvejais, kai kietiklis ir epoksidinė derva buvo parduodami kartu už tą pačią nominalią vieneto kainą. „Aditya Birla“ teigė, kad šiais atvejais Komisija epoksidinės dervos ir kietiklio pardavimą klaidingai vertino kaip sistemos ar komplekto pardavimą. „Aditya Birla“ pakartojo savo pastabas ir reaguodama į galutinį faktų atskleidimą.

(109) Komisijos nuomone, jeigu „Aditya Birla“ nurodo vienodą nominalią epoksidinės dervos ir kietiklio pardavimo kainą, faktinė epoksidinės dervos kaina iš tikrųjų yra mažesnė už sąskaitoje faktūroje nurodytą kainą ir neatspindi ekonominės tikrovės. Taip yra todėl, kad kietiklių ir epoksidinių dervų gamybos sąnaudos iš esmės skiriasi, o atskirai parduodami kietikliai parduodami gerokai didesnėmis kainomis nei epoksidinės dervos. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad būtina koreguoti nominalią pardavimo kainą, kai buvo nurodoma ta pati epoksidinės dervos ir kietiklio kaina, kad būtų atsižvelgiama į atitinkamų kietiklių ir epoksidinių dervų sąnaudų skirtumus. Taip pardavimo kainos buvo suderintos su sandoriais, kurių metu epoksidinės dervos ir kietikliai buvo parduodami atskirai.

(110) Todėl Komisija su „Aditya Birla“ tvirtinimu nesutiko. Nepaisant to, ar pardavimas laikomas komplekto, ar sistemos pardavimu, bendra kietiklių ir epoksidinių dervų pardavimo už tą pačią nominaliąją pardavimo kainą reikšmė neatspindi ekonominės tikrovės dėl pirmiau paaiškintų priežasčių. Tokiais atvejais koregavimas yra pagrįstas, o geriausias galimas šio koregavimo pagrindas buvo atitinkamos sudedamųjų dalių sąnaudos panašiai kaip tuomet, kai kietikliai ir epoksidinės dervos parduodami kaip komplektai.

(111) Be to, „Aditya Birla“ neginčijo ir nepateikė įrodymų, kad didelės pardavimo kainos, nurodytos bendro pardavimo atvejais, būtų buvusios pasiektos, kai epoksidinė derva buvo parduodama atskirai, arba kad parduodant kietiklius atskirai būtų galiojusios tokios pat mažos kietiklių kainos.

(112) Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad tais atvejais, kai epoksidinės dervos ir kietikliai buvo parduodami kartu už tą pačią nominaliąją kainą, epoksidinių dervų ir kietiklių nominaliųjų pardavimo kainų koregavimas buvo pagrįstas, ir tvirtinimą atmetė.

(113) „Aditya Birla“ taip pat teigė, kad Komisija „Aditya Birla“ pardavimo Sąjungos rinkoje kainoms neteisingai pritaikė jos patronuojamosios Vokietijos įmonės „CTP Advance Materials GmbH“ (toliau – CTP) PBA išlaidas ir pelno koregavimą. Koregavimas buvo atliktas remiantis bendra CTP PBA išlaidų suma ir tariamu pelnu.

(114) Komisija šį tvirtinimą priėmė iš dalies. Ir toliau laikydamasi nuomonės, kad CTP veikė kaip viso „Aditya Birla“ pardavimo Sąjungoje tarpininkė, Komisija pripažino, kad laikinojo reglamento 244 konstatuojamojoje dalyje nustatytas pelno koregavimas apėmė su perdirbimo veikla susijusias PBA išlaidas. Todėl Komisija sumažino PBA išlaidas ir pelną tais pardavimo atvejais, kai CTP veikė tik kaip tarpininkė. Nepaisant Po pirminio faktų atskleidimo atlikto koregavimo, „Aditya Birla“ pakartojo savo pastabas ir reaguodama į galutinį faktų atskleidimą, pakartodama anksčiau pateiktus argumentus, tačiau nepateikė naujų įrodymų, dėl kurių būtų buvę galima pakeisti galutinio faktų atskleidimo dokumente padarytas išvadas.

(115) „Aditya Birla“ taip pat nesutiko su paskirstymo metodu, kurį Komisija taikė tais atvejais, kai epoksidinę dervą prieš perparduodant toliau perdirbo CTP. Pirma, „Aditya Birla“ tvirtino, kad Komisija neturėjo paskirstyti perdirbimo išlaidų pagal skirtingas sudedamąsias dalis (epoksidinę dervą ir kitas medžiagas), remdamasi kiekiais. Antra, „Aditya Birla“ tvirtino, kad Komisija neteisingai paskirstė perdirbtų produktų pardavimo kainą pagal komponentus, remdamasi atitinkama jų pirkimo kaina, kaip aprašyta laikinojo reglamento 238 konstatuojamojoje dalyje.

(116) Komisija nesutiko su šiais dviem argumentais. Pirma, dėl CTP perdirbimo proceso pobūdžio, kai epoksidinė derva sumaišoma su kitomis medžiagomis, pagrindinis sąnaudų veiksnys yra perdirbamų produktų kiekis, o ne vertė. Todėl perdirbimo išlaidos turėtų būti paskirstomos pagal sudedamųjų dalių kiekį.

(117) Antra, perdirbto produkto pardavimo kaina turėtų būti paskirstyta pagal sudedamąsias dalis, atsižvelgiant į atitinkamas jų gamybos sąnaudas arba pirkimo kainą. Vertinant šį paskirstymo metodą galima daryti išvadą, kad skirtingų perdirbto produkto sudedamųjų dalių pelno dydis yra toks pat, o tai yra pagrįsta prielaida, dėl kurios bendrovė neprieštarauja.

(118) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo „Aditya Birla“ taip pat tvirtino, kad apskaičiuodama dempingą Komisija neatsižvelgė į kai kuriuos pardavimo sandorius.

(119) Sandoriai, kuriuos nurodė „Aditya Birla“ buvo vykdyti ne tiriamuoju laikotarpiu, prekės buvo parduotos už Sąjungos ribų arba tų prekių nebuvo pagaminusi „Aditya Birla“. Todėl apskaičiuojant dempingą šie sandoriai buvo pagrįstai neįtraukti.

(120) Todėl dėl pirmiau paaiškintų priežasčių Komisija atmetė tvirtinimus dėl perdirbimo sąnaudų paskirstymo metodo ir pardavimo kainos.

(121) „Aditya Birla“ taip pat teigė, kad apskaičiuodama importo CIF kainą žalos skirtumui nustatyti, Komisija klaidingai naudojo pardavimo kainą, kurią „Aditya Birla“ buvo nustačiusi CTP. „Aditya Birla“ teigimu Komisija turėjo naudoti kainą, apskaičiuotą remiantis perdirbtų produktų pardavimo kaina, kaip aprašyta laikinojo reglamento 237 konstatuojamojoje dalyje. „Aditya Birla“ pakartojo savo pastabas ir reaguodama į galutinį faktų atskleidimą, pakartodama anksčiau pateiktus argumentus, tačiau nepateikė naujų įrodymų, dėl kurių būtų buvę galima pakeisti galutinio faktų atskleidimo dokumente padarytas išvadas.

(122) Komisija šį tvirtinimą atmetė. Priešingai, nei tvirtino „Aditya Birla“, Komisija CIF kainas apskaičiavo remdamasi pardavimo nesusijusiems nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje kainomis.

3.4.3. *Palyginimas*

(123) Kadangi pastabų negauta, laikinojo reglamento 239–244 konstatuojamosios dalys patvirtintos.

3.4.4. *Dempingo skirtumas*

(124) Atlikus 110 konstatuojamojoje dalyje aprašytą koregavimą, dempingo skirtumas koreguojamas nuo 32,8 % iki 29,9 %.

(125) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)
Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9
Visas kitas Tailando kilmės importas	29,9

4. ŽALA

4.1. Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba

(126) Kadangi pastabų dėl Sąjungos pramonės apibrėžties ir Sąjungos gamybos negauta, laikinojo reglamento 249–254 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtintos.

4.2. Sąjungos suvartojimas

(127) Kadangi pastabų dėl Sąjungos suvartojimo negauta, laikinojo reglamento 255–258 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtintos.

4.3. **Importas iš nagrinėjamųjų šalių**

4.3.1. *Bendras importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimas*

(128) Po pirminio faktų atskleidimo „Nan Ya“ nesutiko su Komisijos sprendimu vertinti importą iš Taivano bendrai su importu iš kitų nagrinėjamųjų šalių, teigdama, kad konkurencijos sąlygos lyginant importą iš Taivano ir kitų nagrinėjamųjų šalių, taip pat importą iš Taivano ir panašų produktą vidaus rinkoje iš esmės skiriasi. Šiuo eksportuotojo teigimu, importo iš Taivano apimtis ir Sąjungos importo iš Taivano rinkos dalis buvo labai mažos, palyginti su importu iš kitų nagrinėjamųjų šalių, o jų raida visiškai skyrėsi nuo importo iš kitų nagrinėjamųjų šalių. „Nan Ya“ tvirtino, kad nuo 2022 m. iki TL Taivano importo į Sąjungą rinkos dalis mažėjo, todėl Sąjungos pramonė prarado savo rinkos dalį dėl importo iš kitų nagrinėjamųjų šalių, o ne dėl Taivano eksportuojančių gamintojų. Galiausiai „Nan Ya“ teigė, kad importas iš Taivano į Sąjungos rinką buvo vykdomas daug mažesne apimtimi ir didesnėmis kainomis iš nei kitų nagrinėjamųjų šalių ir kad net per TL Sąjungos importo iš Taivano kainos išliko 7 % didesnės nei 2020 m.

(129) Pirma, kaip nurodyta laikinojo reglamento 260 konstatuojamojoje dalyje, importo iš Taivano apimtis nebuvo nereikšminga, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 5 straipsnio 7 dalyje. Antra, atsižvelgiant į kitų nagrinėjamųjų šalių rinkos dalies raidą, importas iš Taivano nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 4 795 tonomis ir sudarė 3,3 % rinkos (palyginti su 1,7 % 2020 m.). Be to, buvo nustatyta, kad Taivano eksportuojantys gamintojai vykdė dempingą. Galiausiai, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 4.3.1 skirsnyje, konkurencijos tarp importo dempingo kaina iš Kinijos, Taivano ir Tailando bei importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių ir Sąjungos panašaus produkto sąlygos buvo panašios, o „Nan Ya“ nepateikė jokių priešingų įrodymų. Todėl, siekiant nustatyti žalą, importas iš Taivano buvo vertinamas kartu su importu iš Kinijos ir Tailando ir toks vertinimas atitiko visus pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatytus kriterijus. Todėl „Nan Ya“ tvirtinimą teko atmesti.

(130) Kadangi kitų pastabų dėl bendro importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimo negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 259–265 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas šiais klausimais.

4.3.2. *Importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis ir rinkos dalis*

(131) ERC teigė, kad Komisijos naudojami importo statistiniai duomenys buvo neišsamūs ir nepatikimi, nes ji rėmėsi tik KN kodu 3907 30 00 ir neatsižvelgė į kitus susijusius KN kodus (2910 90 00, 3824 99 92 ir 3824 99 93), neatliko tinkamo patikrinimo ir nenurodė motyvų, dėl kurių nebuvo atsižvelgta į tam tikrus KN kodus. ERC taip pat suabejojo, ar Komisija pagrįstai rėmėsi komerciniu būdu gautais „S&P Global Market Intelligence“ duomenimis, kurie nėra viešai prieinami ir todėl negali būti vertinami kaip tiesioginiai įrodymai.

(132) Pirma, laikinojo reglamento 267 konstatuojamojoje dalyje Komisija aiškiai ir nedviprasmiškai paaiškino importo iš nagrinėjamųjų šalių nustatymo metodiką ir kodėl ji neįtraukė tam tikrų prekių krepšelio kodų, apimančių daug kitų produktų, kurie nėra epoksidinės dervos. Šiuo atžvilgiu ERC savo pastabose nepagrindė, kodėl toks metodas turėtų būti pripažintas negaliojančiu ir kaip taikant bet kokį alternatyvų metodą i) būtų galima gauti tikslesnius importo iš nagrinėjamųjų šalių rezultatus ir (arba) ii) paneigti Komisijos atliktą analizę. Antra, importo duomenys, kuriais rėmėsi Komisija, gaunami tik iš Eurostato – viešai prieinamos duomenų bazės, kurioje skelbiami patikrinami duomenys, nesiremiant jokiais papildomais privačiais rinkos tyrimais. Komisija tiesiog nurodė, kad Eurostato duomenys atitinka „S&P Global Market Intelligence“ skelbiamą informaciją, tačiau savo analizės ar išvadų šia informacija negrindė. Be to, priešingai, nei tvirtino ERC, „S&P Global Market Intelligence“ yra prenumeratos pagrindu teikiama paslauga, kuria plačiai naudojasi epoksidinių dervų pramonė. Galima pagrįstai manyti, kad ERC ir (arba) jo nariai būtų labai suinteresuoti naudotis pirmaujančiame ir išsamiausiame duomenų apie epoksidinių dervų pramonę šaltinyje skelbiama informacija. Nepaisant to, nesiginčijama, kad importo duomenys, kuriais Komisija grindė savo išvadas, buvo gauti iš Eurostato, t. y. iš viešai prieinamos duomenų bazės. Todėl ERC tvirtinimas buvo atmestas.

(133) Po galutinio faktų atskleidimo ERC teigė, kad Komisija selektyviai naudojo „S&P Global Market Intelligence“ skelbiamus duomenis. ERC teigimu, Komisija duomenis naudojo nenuosekliai, remdamasi nepatikrintais makroekonominės žalos duomenimis, o ne nagrinėdama importą.

(134) Priešingai, nei tvirtino ERC, Komisija ginčijamų duomenų nenaudojo selektyviai. Nors, siekdama susidaryti išsamų Sąjungos pramonės makroekonominių rodiklių vaizdą, Komisija kaip pagrindiniu duomenų šaltiniu rėmėsi „S&P Global Market Intelligence“, nustatant importą iš nagrinėjamųjų šalių „S&P Global Market Intelligence“ duomenų paprasčiausiai nereikėjo naudoti kaip pagrindinio šaltinio, nes buvo prieinami išsamūs Eurostato duomenys. Bet kuriuo atveju „S&P“ importo statistikos duomenys atitinka Eurostato duomenis. Pasirinktas metodas jokiu būdu nereiškia, kad Komisijos metodika buvo selektyvi ir klaidinga. Todėl ERC argumentas buvo atmestas.

4.3.3. *Importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos ir priverstinis kainų mažinimas*

(135) „QR Polymers“ yra išskirtinis „Nan Ya“ produktų platintoja Graikijoje, ir po pirminio faktų atskleidimo ši bendrovė teigė, kad priverstinio kainų mažinimo, kurį tvirtino nustačiusi Komisija, Graikijoje nėra. Remdamasi laikinojo reglamento 4.3.3 skirsniu, Komisija priminė, kad priverstinis kainų mažinimas buvo apskaičiuotas naudojant atrinktų eksportuojančių gamintojų, įskaitant „Nan Ya“, pateiktų patikrintų klausimyno atsakymų duomenis apie pardavimą eksportui į Sąjungą ir atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimą Sąjungoje visai Sąjungos rinkai (o ne pasirinktai šaliai ar šalims), todėl „QR Polymers“ tvirtinimas buvo netinkamas.

(136) Kadangi kitų pastabų dėl importo iš nagrinėjamosios šalies apimties, rinkos dalies ir kainos negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 266–276 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas šiais klausimais.

4.4. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.4.1. *Bendrosios pastabos*

(137) Po pirminio faktų atskleidimo ERC tvirtino, kad žalos vertinimas buvo grindžiamas makroekonominiais ir mikroekonominiais duomenimis, gautais ne tik iš Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymų, bet ir iš „S&P Global Market Intelligence“ apskaičiuotų duomenų. ERC teigimu, toks požiūris kelia didelį susirūpinimą dėl šių rodiklių tikslumo, patikimumo ir reprezentatyvumo.

(138) Mikroekonominiai rodikliai grindžiami tik patikrintais atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymais. Makroekonominiai duomenys buvo grindžiami skundo pateikėjų pateikta ir Komisijos patikrinta informacija apie daugiau kaip 70 % Sąjungos gamybos ir papildyti tinkamiausiais turimais „S&P Global Market Intelligence“ duomenimis, kad būtų galima nustatyti visos Sąjungos pramonės duomenis. Todėl šie duomenys yra pakankamai tipiški Sąjungos pramonės mikroekonominių ir makroekonominių tendencijų nagrinėjamuoju laikotarpiu požiūriu. ERC nepagrindė, kodėl turėtų būti priešingai, todėl ERC argumentas atmetamas.

(139) Po galutinio faktų atskleidimo ERC pakartojo tvirtinimą, kad naudojant 2020 m. kaip lyginamuosius metus siekiant įvertinti žalos tendencijas matomas pernelyg didelis Sąjungos pramonės padėties pablogėjimas. ERC teigė, kad naudojant 2019 arba 2021 m. kaip lyginamuosius metus tendencijoms vertinti būtų galima atlikti labiau subalansuotą analizę.

(140) Pirma, kaip nurodyta laikinojo reglamento 43 konstatuojamojoje dalyje, Komisija, vadovaudamasi savo įprasta praktika, makroekonominių ir mikroekonominių tendencijų ir rodiklių tyrimui pasirinko trejų vienas po kito einančių metų laikotarpį ir tiriamąjį laikotarpį. Antra, žalos vertinimas apima dinamišką su nagrinėjamuoju laikotarpiu susijusių ekonominių veiksnių vertinimą, o ne tik sąlygas nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje ir pabaigoje. Trečia, nepaisant to, kurie yra pirmieji nagrinėjamojo laikotarpio metai, atlikusi analizę Komisija aiškiai nustatė, kad tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos pramonei buvo daroma materialinė žala. Todėl, pakeitus nagrinėjamąjį laikotarpį, šiame reglamente pateiktos išvados dėl žalos netaptų netinkamos ar kitaip nepasikeistų.

4.4.2. *Makroekonominiai rodikliai*

(141) Kadangi pastabų dėl makroekonominių rodiklių negauta, laikinojo reglamento 282–296 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtintos.

4.4.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

(142) Reaguodama į pirminį faktų atskleidimą „Nan Ya“ tvirtino, kad Komisija negali neatsižvelgti į tai, kad Sąjungos pramonės padėtis buvo nuostolinga net ir 2020 m., kai importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis buvo labai maža. „Nan Ya“ taip pat teigė, kad Sąjungos pramonės pelningumo tendencijos, visų pirma nuo 2022 m., buvo susijusios su padidėjusiomis Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudomis ir jų gebėjimu (arba nesugebėjimu) perkelti šias sąnaudas vartotojams dėl paties rinkos pobūdžio.

(143) Pirma, kaip nurodyta laikinojo reglamento 306 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos gamintojų nuostolinga padėtis 2020 m. buvo susijusi su pradiniu rinkos atsaku į COVID-19 pandemiją, o žalingą padidėjusios importo dempingo kaina apimties poveikį pradėta pastebėti tik po 2022 m. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 321 konstatuojamojoje dalyje, 2023 m. ir tiriamuoju laikotarpiu didėjusios importo dempingo kaina, kuri buvo gerokai mažesnė už Sąjungos gamintojų gamybos sąnaudas, apimties poveikis Sąjungos pramonei tapo nepakeliamas. Dėl šios nesąžiningos importo dempingo kaina konkurencijos Sąjungos pramonė negalėjo padidinti pardavimo kainų ir taip perkelti padidėjusias žaliavų sąnaudas pirkėjams. Siekdami sumažinti gamybos apimties ir rinkos dalies nuostolius, Sąjungos gamintojai vėliau buvo priversti mažinti kainas atsisakydami dalies pelningumo. Todėl „Nan Ya“ tvirtinimas atmetamas.

(144) Kadangi daugiau pastabų dėl mikroekonominių rodiklių negauta, laikinojo reglamento 297–310 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtintos.

4.5. **Išvada dėl žalos**

(145) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 311–317 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

5.1. **Importo dempingo kaina poveikis**

(146) Po galutinio faktų atskleidimo ERC teigė, kad Komisija nenustatė nuoseklios laiko sekos, pagal kurią importą dempingo kaina būtų buvę galima susieti su įtariama žala. ERC teigimu, didžiausias importo padidėjimas įvyko 2020–2022 m., kai Sąjungos pelningumas pasiekė aukščiausią tašką, o nuo 2022 m. iki TL vykęs nuosmukis sutapo su išskirtine energijos ir žaliavų kainų infliacija.

(147) Kaip pažymėta laikinajame reglamente (visų pirma 321, 326 ir 348 konstatuojamosiose dalyse), bendras importas iš nagrinėjamųjų šalių kiekvienais nagrinėjamojo laikotarpio metais (taigi ne tik 2020–2022 m.) nuolat ir smarkiai didėjo (žr. laikinojo reglamento 3 lentelę), Sąjungos gamintojų rinkos dalis mažėjo, o bendras importas iš kitų šalių išliko stabilus. Nors 2021–2022 m. Sąjungos gamintojams pavyko gauti gerą pelną nepaisant nesąžiningos konkurencijos, kuri atsirado dėl padidėjusios produktų, kurių sudėtyje yra epoksidinių dervų, paklausos, žalingas importo dempingo kaina poveikis tapo akivaizdus 2023 m. ir tiriamuoju laikotarpiu, kai importo iš nagrinėjamųjų šalių rinkos dalis mažėjančioje Sąjungos rinkoje toliau didėjo. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(148) Kadangi daugiau pastabų dėl importo dempingo kaina poveikio negauta, laikinojo reglamento 319–328 konstatuojamosios dalys patvirtintos.

5.2. **Importas iš trečiųjų šalių**

(149) Po pirminio faktų atskleidimo ir reaguodama į galutinį faktų atskleidimą ERC teigė, kad, nesilaikant pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalies nuostatų, nebuvo atskirtas ir tinkamai įvertintas importo iš Korėjos poveikis Sąjungos pramonei. ERC teigimu, Komisija nepateikė įtikinamo paaiškinimo, kodėl neturėtų būti laikoma, kad šis importas buvo reikšmingas prie žalos prisidėjęs veiksnys.

(150) Pirma, importo iš kitų trečiųjų šalių, visų pirma iš Korėjos, poveikis buvo tinkamai ir atskirai įvertintas laikinojo reglamento 332 konstatuojamojoje dalyje. Be to, priešingai, nei tvirtino ERC, Komisija padarė išvadą, kad importas iš Korėjos prisidėjo prie materialinės žalos Sąjungos pramonei. Tačiau dėl laikinojo reglamento 334 ir 356 konstatuojamosiose dalyse jau nurodytų priežasčių šio importo poveikis nebuvo toks, dėl kurio būtų susilpnėjęs priežastinis ryšys tarp Sąjungos pramonei padarytos žalos ir importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių.

(151) Po galutinio faktų atskleidimo ERC taip pat tvirtino, kad Korėja turėjo būti įtraukta į Komisijos bendrą analizę ir kad selektyvus sumavimas, kai neįtraukiamas importas iš Korėjos, iškraipo makroekonominį vaizdą. Remdamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalimi ir laikinojo reglamento 4.3.1 skirsniu, Komisija pažymėjo, kad importo iš Korėjos poveikio nebuvo galima įvertinti bendrai, nes nebuvo nustatytas Korėjos dempingo skirtumas. Todėl ERC tvirtinimas buvo atmestas. Bet kuriuo atveju, galimas žalingas importo iš Korėjos poveikis nagrinėtas laikinojo reglamento 5.2.1 skirsnyje, visų pirma 332 konstatuojamojoje dalyje.

(152) Reaguodama į pirminį faktų atskleidimą „Nan Ya“ taip pat teigė, kad Komisijos išvada, jog dėl Sąjungos importo iš Korėjos priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina iš Taivano ir žalos nesusilpnėjo, yra netinkama ir paprašė Komisijos iš naujo peržiūrėti šią išvadą. „Nan Ya“ tvirtino, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu didelė viso importo dalis teko Korėjai, Sąjungos importas iš Taivano per visą nagrinėjamąjį laikotarpį buvo labai nedidelis (ir didžiąją šio laikotarpio dalį mažėjo), o Taivano rinkos dalis, palyginti su Sąjungos pramone ir Korėja, išliko nedidelė.

(153) Kaip nustatyta laikinojo reglamento 4.3.1 skirsnyje, šiame tyrime importas iš Taivano vertinamas bendrai su importu iš Kinijos ir Tailando. Nagrinėjamosioms šalims tenkanti viso Sąjungos importo dalis padidėjo nuo mažiau kaip 11 % iki daugiau kaip 35 %, o importas iš Korėjos, palyginti su visu importu, nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 2 procentiniais punktais. NET vertinant importo iš Taivano raidą atskirai, nagrinėjamuoju laikotarpiu jis padidėjo 73 %. Todėl, kaip nurodyta laikinojo reglamento 332 konstatuojamojoje dalyje, atsižvelgiant į importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių apimtį ir kainas bei jo raidą nagrinėjamuoju laikotarpiu, negalima daryti išvados, kad importas iš Korėjos galėjo susilpninti priežastinį ryšį tarp importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių ir dėl jo Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos. Todėl „Nan Ya“ tvirtinimas atmetamas.

(154) Kadangi daugiau pastabų negauta, laikinojo reglamento 329–334 konstatuojamosios dalys patvirtintos.

5.3. **Sąjungos pramonės eksporto rezultatai**

(155) Po pirminio faktų atskleidimo ERC teigė, kad Sąjungos pramonės nesugebėjimas išlaikyti eksporto apimtį ir kainas buvo pagrindinis veiksnys, dėl kurio apskritai pablogėjo jos finansinė padėtis. ERC teigimu, vertinant priežastinį ryšį negalima ignoruoti ar sumenkinti šio eksporto rezultatų pablogėjimo.

(156) Komisija tinkamai įvertino eksporto rezultatus. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 5.2.2 skirsnyje ir 357 konstatuojamojoje dalyje, atlikdama vertinimą Komisija neignoravo ir nesumenkino eksporto rezultatų. Todėl Komisija padarė išvadą, kad nors importas iš Korėjos prisidėjo prie žalingos Sąjungos pramonės padėties, jis nebuvo toks, kad dėl jo būtų susilpnėjęs priežastinis ryšys tarp importo iš nagrinėjamųjų šalių ir Sąjungos pramonei padarytos žalos. Todėl ERC tvirtinimas atmetamas.

(157) Kadangi daugiau pastabų negauta, laikinojo reglamento 335–340 konstatuojamosios dalys patvirtintos.

5.4. **Kitų veiksnių poveikis**

(158) Po pirminio faktų atskleidimo ERC pakartojo, kad veiklos rezultatai pradėjo blogėti 2022 m., o tai sutapo su didėjančiomis energijos kainomis ir žaliavų sąnaudomis, bet ne su padidėjusiu importu. ERC taip pat pažymėjo, kad Sąjungos gamintojų sprendimas sumažinti gamybos apimtį ir pajėgumų naudojimą neatitiko įprastų konkurencinių atsakomųjų priemonių, kurios paprastai taikomos biržos prekių rinkoje. ERC teigimu, Komisija turėjo patikrinti, ar šis staigus gamybos sumažėjimas nebuvo susijęs su apgalvotais strateginiais sprendimais, priimtais prieš pradedant šį antidempingo tyrimą.

(159) Pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo ERC tvirtino, kad pateikusi tiesioginius įrodymus Komisija neįrodė, kad importas dempingo kaina, o ne staigus energijos ir tam tikrų žaliavų kainų padidėjimas, buvo pagrindinė Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastis.

(160) Iš tiesų Komisija išnagrinėjo padidėjusių gamybos sąnaudų ir energijos sąnaudų padidėjimo poveikį laikinojo reglamento 341, 342 ir 358 konstatuojamosiose dalyse ir padarė išvadą, kad jeigu nebūtų buvę dėl importo dempingo kaina daromo spaudimo kainoms Sąjungos pramonė būtų galėjusi perkelti padidėjusias sąnaudas ir tinkamai reaguoti į kintančias rinkos sąlygas.

(161) Po pirminio faktų atskleidimo „Nan Ya“ taip pat teigė, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu gamybos sąnaudos išliko išskirtinai didelės, o tai paaiškina, kodėl Sąjungos pramonė negalėjo perkelti papildomų sąnaudų savo pirkėjams mažėjančioje Sąjungos rinkoje.

(162) Remdamasi laikinojo reglamento 5.2.3 ir 5.2.5 skirsniuose pateikta priežastinio ryšio analize, Komisija pažymėjo, kad tokie veiksniai kaip Sąjungos gamintojų verslo sprendimai, energijos kainos ir žaliavų kainų padidėjimas buvo tinkamai išnagrinėti ir įvertinti. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 306 ir 314 konstatuojamosiose dalyse, po 2022 m. Sąjungos pramonės kainos buvo labai smukdomos dėl importo mažomis dempingo kainomis iš nagrinėjamųjų šalių. Dėl šio importo dempingo kaina (o ne dėl kitų veiksnių, tokių kaip Sąjungos gamintojų verslo sprendimai, energetikos krizė ar kylančios žaliavų kainos) Sąjungos pramonė negalėjo pardavinėti savo produktų gamybos sąnaudas padengiančiomis kainomis ir 2023 m. bei tiriamuoju laikotarpiu jos veikla tapo nuostolinga. Jeigu nebūtų buvę dėl importo dempingo kaina daryto spaudimo kainoms, Sąjungos pramonė būtų galėjusi absorbuoti padidėjusias gamybos sąnaudas ir tinkamai reaguoti į kintančias rinkos sąlygas. Kalbant apie sąnaudų ir pardavimo kainų raidą, kaip matyti iš laikinojo reglamento 8 lentelės („Pardavimo kainos Sąjungoje“), Sąjungos gamybos sąnaudos nuo 2022 m. iki TL sumažėjo 20 procentinių punktų, o Sąjungos pardavimo kainos per tą patį laikotarpį sumažėjo 90 procentinių punktų. Todėl ERC ir „Nan Ya“ tvirtinimai atmetami.

(163) Be to, reaguodama į pirminį faktų atskleidimą „Aditya Birla“ tvirtino, kad Komisija tinkamai neatsižvelgė į iškraipomąjį COVID-19 pandemijos poveikį žalos vertinimui. Šio eksportuotojo teigimu, žalos skaičiavimus grindžiant 2020–2021 m. duomenimis ir neatlikus pakankamų koregavimų, ekonominiai iškraipymai buvo supainioti su faktine žala, todėl atliekant priežastinio ryšio ir nepriskyrimo analizę buvo padaryta akivaizdi klaida. Pirma, žalos skaičiavimas (įskaitant priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis ir priverstinį kainų mažinimą) grindžiamas tiriamojo laikotarpio, o ne COVID-19 pandemijos laikotarpio, kuris tęsėsi kelis metus iki tiriamojo laikotarpio, duomenimis. Be to, apskritai Komisijos žalos vertinime atsižvelgiama į nagrinėjamojo laikotarpio duomenis ir atliekamas dinamiškas to laikotarpio, įskaitant 2020–2021 m., Sąjungos pramonės makroekonominių ir mikroekonominių rodiklių vertinimas. Kaip matyti iš laikinojo reglamento 257, 258, 288, 306, 321, 345 ir 364 konstatuojamųjų dalių ir priešingai, nei tvirtino „Aditya Birla“, vertindama žalą Komisija tinkamai atsižvelgė į COVID-19 pandemijos poveikį Sąjungos pramonės padėčiai. Galiausiai „Aditya Birla“ nepagrindė, kaip COVID-19 pandemijos poveikis susilpnintų priežastinį ryšį arba kitaip paneigtų Komisijos atliktą priežastinio ryšio vertinimą. Todėl šis „Aditya Birla“ tvirtinimas atmetamas.

(164) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ir kadangi daugiau pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 341–353 konstatuojamosiose dalyse išdėstytas išvadas.

5.5. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(165) Laikinojo reglamento 354–360 konstatuojamosiose dalyse padarytos išvados dėl priežastinio ryšio buvo patvirtintos.

6. **PRIEMONIŲ LYGIS**

6.1. **Žalos skirtumas**

(166) Po pirminio faktų atskleidimo skundo pateikėjas teigė, kad Komisija, remdamasi minimaliu 6 % pelno dydžiu, nepakankamai įvertino Sąjungos epoksidinės dervos pramonės tikslinį pelną. Skundo pateikėjas pasiūlė, kad pagrįstas pelno dydis turėtų būti bent [10–20] %, t. y. vidutinis 2020–2022 m. laikotarpio pelno dydis. Skundo pateikėjo teigimu, 6 % ribą viršijančio tikslinio pelno koregavimas taip pat atitiktų naujausią Komisijos praktiką, pagal kurią Sąjungos pramonė iki nagrinėjamojo laikotarpio pasiekė didesnį nei 6 % pelningumą ir Komisija dėl jo pritarė.

(167) Pirma, daroma nuoroda į laikinojo reglamento 364 konstatuojamąją dalį, kurioje pateiktas išsamus tikslinio pelno nustatymo pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2c dalį paaiškinimas. Antra, nepaisant to, kad skundo pateikėjas teigė pritariantis vidutinio 2020–2022 m. pelno dydžio naudojimui, pats skundo pateikėjas šį pasirinkimą sumenkino pripažindamas, kad „nors 2021 m. pelno lygis gerokai viršijo numatytą tikslinį pelną, 2020 ir 2022 m. nurodyto 6 % pelno dydžio taip pat negalima laikyti tipišku lyginamuoju dydžiu“. Be to, kaip nurodyta Komisijos preliminariose išvadose, atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumas iki nagrinėjamojo laikotarpio negalėjo būti naudingas, atsižvelgiant į tai, kad trūko patikimų duomenų arba į didelius pelno svyravimus minėtu laikotarpiu. Todėl skundo pateikėjo tvirtinimą reikia atmesti.

(168) Be to, skundo pateikėjas, reaguodamas į pirminį faktų atskleidimą, tvirtino, kad nustatydama tikslinę kainą Komisija turėtų taikyti numatytąsias reikalavimų laikymosi išlaidas kiekvienai pramonės šakai (remiantis 2016 m. paskelbta Komisijos ataskaita dėl Sąjungos chemijos pramonės išlaidų vertinimo), nes atrinktų Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymuose nebuvo konkrečių kiekybinių duomenų.

(169) Pirma, kaip savo pastabose pripažino skundo pateikėjas, Komisija prašo pateikti kiekybiškai įvertinamus ir patikrinamus duomenis, kad būtų galima apskaičiuoti būsimas reikalavimų laikymosi išlaidas, o šioje byloje atrinkti Sąjungos gamintojai šių duomenų nepateikė, kaip nurodyta laikinojo reglamento 364 ir 365 konstatuojamosiose dalyse. Be to, nežalinga kaina (įskaitant MTP, inovacijas ir būsimas reikalavimų laikymosi išlaidas) apskaičiuojama remiantis individualizuotais atrinktų Sąjungos gamintojų skaičiais. Todėl nebūtų įmanoma vietoje konkrečios bendrovės duomenų naudoti konkretaus sektoriaus duomenis. Dėl pirmiau nurodytų priežasčių skundo pateikėjo tvirtinimas atmetamas.

(170) Galiausiai skundo pateikėjas teigė, kad Kinijos gamintojai, atrodo, taikė suderintą kainodaros strategiją, nes atrinktiems Kinijos eksportuotojams apskaičiuoti žalos skirtumai buvo beveik tokie patys, o tai kelia susirūpinimą dėl galimų antikonkurencinių veiksmų. Kadangi skundo pateikėjas nepateikė jokių pagrįstų įrodymų savo tvirtinimui pagrįsti (kuris bet kuriuo atveju nepatenka į pagrindinio reglamento taikymo sritį), Komisija negalėjo jo išnagrinėti ir todėl jis atmetamas. Skundo pateikėjas šį tvirtinimą pakartojo po galutinio faktų atskleidimo, tačiau vis tiek nepateikė jokių patvirtinamųjų įrodymų.

(171) Kaip nurodyta 113 ir 114 konstatuojamosiose dalyse, Tailando bendrovės eksporto kaina buvo pakoreguota, o vėliau Komisija patikslino Tailandui nustatytą žalos skirtumą. Todėl galutinis bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų ir visų kitų bendrovių žalos pašalinimo lygis yra toks:

Šalis	Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)	Galutinis žalos skirtumas (%)
Kinija	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3	116
	Sinochem Group: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd., — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd., — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0	118,9

Šalis	Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)	Galutinis žalos skirtumas (%)
	Kitos bendradarbiaujančios Kinijos bendrovės	23,0	117,1
	Visas kitas Kinijos kilmės importas	33,0	118,9
Taivanas	Chang Chun Plastics Co	10,8	105,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	96,5
	Visas kitas Taivano kilmės importas	11,0	105,8
Tailandas	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	71
	Visas kitas Tailando kilmės importas	29,9	71

6.2. **Išvada dėl priemonių lygio**

(172) Atlikus minėtą vertinimą, pagal pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalį reikėtų nustatyti toliau nurodytus galutinius antidempingo muitus:

Šalis	Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas (%)
Kinija	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3
	Sinochem Group: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd., — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd., — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0
	Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	23,0
	Visas kitas Kinijos kilmės importas	33,0
Taivanas	Chang Chun Plastics Co	10,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0
	Visas kitas Taivano kilmės importas	11,0
Tailandas	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9
	Visas kitas Tailando kilmės importas	29,9

7. **SĄJUNGOS INTERESAI**

7.1. **Pastabos dėl Sąjungos interesų po pirminio faktų atskleidimo**

(173) ERC teigė, kad dideli muitai apsunkins importą iš Kinijos į Sąjungą, ir pakartojo, kad dėl sumažėjusios galimybės įsigyti epoksidinių dervų konkurencingomis kainomis gali padidėti sąnaudos galutinės grandies pramonės šakose, kurios priklauso nuo šių gamybos išteklių. Šis ERC tvirtinimas atmetamas atsižvelgiant į laikinojo reglamento 7.4 skirsnį, visų pirma į 391–392 konstatuojamąsias dalis. Po galutinio faktų atskleidimo ERC pakartojo savo argumentus, nurodydama, kad Sąjungos interesų analizė buvo nesubalansuota, ir paragino atlikti konkretų poveikio galutinėje grandyje vertinimą, tačiau nepateikė jokių įrodymų ar naujų argumentų.

(174) Be to, „Aditya Birla“ tvirtino, kad nustačius antidempingo muitus būtų padarytas neigiamas poveikis Sąjungos švarios energijos tikslams ir energetiniam saugumui, nes dėl to padidėtų sąnaudos, sumažėtų tiekimo saugumas ir būtų pakenkta pagrindinėms ES klimato ir energetikos politikos sritims, o tai galiausiai prieštarautų Sąjungos tikslams didinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimą ir elektrifikaciją. Šis eksportuotojas taip pat teigė, kad nustačius priemones taip pat reikėtų uždaryti su „Aditya Birla“ susijusios Sąjungos bendrovės CTP gamyklą.

(175) Priešingai, nei tvirtino „Aditya Birla“, ir pagal laikinojo reglamento 388 konstatuojamąją dalį, nenustačius priemonių (o ne jas taikant) kiltų pavojus Sąjungos epoksidinių dervų pramonei ir tiekimo pramonės naudotojams stabilumui. Priklausomybė nuo importo dempingo kaina iš tiesų turėtų neigiamą poveikį Sąjungos pastangoms sukurti patikimą pramoninę bazę, ir taip įgyvendinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos ir anglies dioksido poveikio neutralumo tikslus. Kalbant apie su „Aditya Birla“ susijusios Sąjungos bendrovės veiklą, primenama, kad Sąjungoje ne tik užtenka jos gamintojų pajėgumų, bet ir egzistuoja kitos didelės eksportuojančios šalys, tokios kaip Indija, Korėja ar Šveicarija, o jų gamintojai (įskaitant su „Aditya Birla“ ir CTP susijusį Indijos gamintoją) yra alternatyvūs tiekimo šaltiniai, kurie sudaro sveiką konkurenciją Sąjungos pramonei. Antra, Kinijos, Tailando ir Taivano importui nebus trukdoma patekti į Sąjungą, jų produktai paprasčiausiai bus įvežami sąžiningomis kainomis, mokant muitus. Atsižvelgiant į ta, kas išdėstyta, „Aditya Birla“ tvirtinimas atmetamas.

(176) Reaguodama į galutinį faktų atskleidimą „Nan Ya“ tvirtino (taip pat paminėdama paskelbtas bendrovės „Westlake“ gamykloje su vienos rūšies produktu susijusias *force majeure* aplinkybes), kad priemonės greičiausiai neapsaugos Sąjungos gamybos, o skundą pateikusios bendrovės galėtų pakeisti Sąjungoje gaminamą epoksidinę dervą savo importu iš Jungtinių Valstijų, kur gamybos sąnaudos yra gerokai mažesnės. „Nan Ya“ taip pat teigė, kad dėl priemonių padidėjo didžiausių Sąjungos gamintojų antikonkurencinio elgesio rizika, ir nurodė, kad bendrovė „Westlake“ anksčiau dalyvavo kartelio veikloje Sąjungoje ir Jungtinėje Karalystėje.

(177) „Nan Ya“ tvirtinimai buvo pateikti be įrodymų, todėl buvo laikoma, kad jie buvo visiškai spekuliatyvūs. Eksportuotojas nepagrindė, kaip laikinai paskelbtos su tam tikros rūšies produktu susijusios *force majeure* aplinkybės ar ankstesnis antikonkurencinis Sąjungos gamintojų elgesys galėtų priversti suabejoti arba panaikinti bendrą interesą nustatyti prekybos apsaugos priemones, kuriomis siekiama atkurti vienodas sąlygas epoksidinių dervų sektoriuje. Todėl „Nan Ya“ tvirtinimai buvo atmesti.

(178) Reaguodamas į pirminį faktų atskleidimą „Nan Ya“ dervas platinantis nesusijęs importuotojas „De Monchy“ pakartojo, kad jis nepritaria dėl antidempingo muitų nustatymo importui iš Taivano. Šio importuotojo teigimu, dėl priemonių apribotas tiekimas iš „Nan Ya“ galėtų neigiamai paveikti galutinius naudotojus, padidėtų galutinių produktų kainos, o importuotojai taip pat galėtų prarasti verslo galimybes ir darbuotojus.

(179) Be to, po pirminio faktų atskleidimo apie save pranešė kitas nesusijęs Taivano bendrovės „Nan Ya“ dervų importuotojas ir naudotojas („QR Polymers“), kuris paragino persvarstyti preliminarias išvadas. „QR Polymers“ teigė, kad, kitaip nei Komisija preliminariai nusprendė laikinojo reglamento 389 konstatuojamojoje dalyje, šios bendrovės pelnas nėra toks, kaip nurodė Komisija, epoksidinių dervų išlaidų dalis, palyginti su visomis bendrovės išlaidomis, nėra nedidelė, o alternatyvūs tiekimo šaltiniai neegzistuoja arba jie nėra pasirengę tiekti „QR Polymers“ reikalingą epoksidinių dervų kiekį. „QR Polymers“ pakartojo šį tvirtinimą po galutinio faktų atskleidimo ir pridūrė, kad bendrovė pateikė Komisijai išsamius kiekybinius duomenis apie savo finansinius rezultatus, pirkimus, pirkimų

importuojant dalį ir pardavimą. „QR Polymers“ teigimu, Komisija turėjo visus duomenis, reikalingus šios bendrovės padėčiai įvertinti. „QR Polymers“ taip pat pabrėžė, kad jai padaryta žala išplis visoje grandinėje, ir pateikė Komisijai „QR Polymers“ kliento, tiekėjo, žaliavų perdirbėjo ir vieno iš platintojų pagrindžiamuosius raštus.

(180) Pirma, kadangi nei „De Monchy“, nei „QR Polymers“ neužpildė specialaus Komisijos klausimyno ir nepateikė patikrinamų duomenų, kuriais remiantis būtų galima kiekybiškai įvertinti muitų poveikį šioms atitinkamoms bendrovėms, pateikti tvirtinimai yra visiškai spekuliatyvūs ir negali būti vertinami atskirai. „QR Polymers“ neįrodė, kad jos veikla būtų nepelninga, ir nepagrindė tvirtinimų, kad ji negalėtų pasirinkti kitų tiekėjų nei „Nan Ya“ ir kaip „Nan Ya“ nustatytas 11 % muitas paveiktų jos veiklos rezultatus. Be to, „QR Polymers“ atstovauja tik daliai Sąjungos epoksidinės dervos pramonės ir jos padėtis neturėtų būti tokia, kad dėl jos reikėtų pakeisti Sąjungos interesų analizę ir bendras išvadas, kurias Komisija padarė preliminariose išvadose arba šiame reglamente. Be to, šios bendrovės argumentams pagrįsti pateiktuose raštuose išreiškiamas tik bendras susirūpinimas dėl antidempingo priemonių poveikio „Nan Ya“ ir jie buvo pateikti tik konfidencialiai. Bet kuriuo atveju tokie bendro pobūdžio pareiškimai negalėjo paneigti šioje byloje atliktos Komisijos Sąjungos interesų analizės. Taip pat primenama, kad „QR Polymers“ nepateikė jokių pagrįstų įrodymų, kodėl jai turėtų būti taikomas specialus individualizuotas režimas (žr. 189 ir 190 konstatuojamąsias dalis). Antra, kaip nurodyta laikinojo reglamento 393 konstatuojamojoje dalyje, tikėtina, kad priemonės turės tik nereikšmingą poveikį importuotojams (arba jo apskritai nebus), nes jie galės toliau importuoti epoksidines dervas sąžiningomis kainomis iš nagrinėjamųjų šalių (ir jų eksportuotojų, tokių kaip „Nan Ya“) arba iš kitų trečiųjų šalių. Nors dėl antidempingo priemonių epoksidinių dervų kaina gali padidėti ir jos gali turėti neigiamą poveikį importuotojams ir naudotojams, kaip nurodyta laikinojo reglamento 391 konstatuojamojoje dalyje, prognozuojama, kad dėl muitų kainos padidės tik nedaug. Be to, bet koks kainų koregavimas tiesiog padėtų atkurti sąžiningą prekybą rinkoje, kurioje Sąjungos pramonės kainos buvo smukdomos dėl importo dempingo kaina daromo spaudimo mažinti kainas. Todėl šių šalių tvirtinimai atmetami.

(181) Be to, reaguodama į pirminį faktų atskleidimą „De Monchy“ teigė, kad daugeliui senesnių Sąjungos gamyklų reikia daug techninės priežiūros, todėl tiekimas galutiniams naudotojams gali vėluoti tiekimą arba jis gali būti nepakankamas. Kaip nurodyta laikinojo reglamento 387 konstatuojamojoje dalyje, be pakankamų Sąjungos gamintojų ir nagrinėjamųjų šalių pajėgumų (kurių importas į Sąjungą įvežamas sąžiningomis kainomis), yra ir kitų didelių šalių, iš kurių epoksidinės dervos eksportuojamos į Sąjungą (pavyzdžiui, Indija, Korėja ar Šveicarija). Be to, „De Monchy“ nepateikė jokių pagrįstų įrodymų, kad Sąjungos gamintojai negalėtų patenkinti Sąjungos naudotojų paklausos. Todėl šis „De Monchy“ tvirtinimas atmetamas. Po galutinio faktų atskleidimo „QR Polymers“ tvirtino, kad „Westlake“ paskelbtos *force majeure* aplinkybės dėl bisfenolio F gamybos ir „Westlake“ ECH gamybos nutraukimo rodo, kad nustačius priemones epoksidinės dervos gamybos padėtis Europoje pablogėtų, o ne pagerėtų. „QR Polymers“ tvirtinimas buvo atmestas, nes laikinos vieno iš Sąjungos gamintojų *force majeure* aplinkybės, susijusios su vienos rūšies produktu ar pradinės grandies žaliavos gamybos sustabdymu, negali iš esmės paveikti tiekimo padėties Sąjungoje, visų pirma dėl to, kad produktus sąžiningomis kainomis tiekia kiti Sąjungos gamintojai (pavyzdžiui, „Olin“), nagrinėjamosios šalys (pavyzdžiui, Taivanas ar Tailandas) arba kitos trečiosios šalys. Tiek „QR Polymers“, tiek „De Monchy“, nurodydamos „Westlake“ pranešimą, kad 2025 m. Nyderlanduose bus uždaryta skystų epoksidinių dervų gamykla, taip pat teigė, kad epoksidinių dervų rinkos padėtis Europoje iš esmės pasikeitė ir dėl to Sąjungos rinkoje iš karto atsirado Europoje pagamintų epoksidinių dervų trūkumas. Šių importuotojų teigimu, „Westlake“ pajėgumų praradimas Europoje turi būti kompensuojamas importu iš Taivano, todėl Komisija turėtų iš naujo išnagrinėti savo sprendimą dėl importo iš Taivano, kad būtų kuo labiau sumažinta žala Europos epoksidinių dervų rinkai. Pabrėžiama, kad priemonėmis siekiama apsaugoti teisėtus visos Sąjungos pramonės (kurią sudaro šešios gamintojų grupės, kaip nurodyta laikinojo reglamento 249 konstatuojamojoje dalyje), o ne tik konkrečios bendrovės, kaip antai „Westlake“, interesus. Vienos iš gamyklų uždarymas negali paneigti Komisijos išvados, kad, atsižvelgiant į likusius didelius pajėgumus Sąjungoje ir tiekimo šaltinius trečiosiose šalyse, įskaitant nagrinėjamąsias šalis, sąžiningomis kainomis, tiekimo Sąjungos naudotojams ir importuotojams padėčiai pavojaus nėra. Be to, pranešimas apie uždarymą yra tik pražūtingo poveikio, kurį importas dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių (įskaitant Taivaną) turėjo vienam iš Sąjungos epoksidinės dervos gamintojų, apraiška, todėl, siekiant apsaugoti darbo vietas ir gamybą Sąjungoje, poreikis nustatyti priemones yra dar labiau akivaizdus. Todėl papildomi „QR Polymers“ ir „De Monchy“ argumentai turi būti atmesti.

(182) Reaguodama į galutinį faktų atskleidimą „Akzo Nobel“ kreipėsi į Komisiją prašydama sumažinti arba panaikinti muitą, kurį ketinama nustatyti bendrovei „Chang Chun Plastics Co“ (toliau – CCP). Šio naudotojo teigimu, toks muito dydis keltų pavojų tiekimo stabilumui, sumažintų gamybos efektyvumą ir susilpnintų Sąjungos dangų pramonės konkurencingumą.

(183) Pirma, CCP nustatytas antidempingo skirtumas nėra pernelyg didelis ir netrukdys „Akzo Nobel“ toliau pirkti epoksidines dervas iš CCP sąžiningomis kainomis. Be to, „Akzo Nobel“ turi kitų prieinamų tiekimo šaltinių Sąjungoje ar už jos ribų. Antra, atkreipiamas dėmesys į laikinojo reglamento 380 konstatuojamąją dalį, kurioje daroma išvada, kad dangų pramonės naudotojai (įskaitant „Akzo Nobel“) i) gavo didelį pelną, ii) epoksidinių dervų sąnaudų dalis, palyginti su jų gamybos sąnaudomis, buvo nedidelė ir iii) jų pajamos iš produktų, kurių sudėtyje yra epoksidinių dervų, yra nedidelės, todėl poveikis, kurį priemonės apskritai turės dangų pramonei, dar mažesnis. Todėl „Akzo Nobel“ tvirtinimas buvo atmestas kaip nepagrįstas.

(184) Po galutinio faktų atskleidimo ERC tvirtino, kad Komisija selektyviai aiškino Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimo koeficientus. ERC teigimu, Komisija pateikia du tarpusavyje nesuderinamus tvirtinimus, kurie vienu metu negali būti teisingi: mažas Sąjungos gamintojų gamybos pajėgumų naudojimas įrodo materialinę žalą, tačiau tie patys pajėgumai nurodomi kaip patikimo tiekimo garantija nustačius muitus.

(185) Komisijos išvados neprieštarauja viena kitai ir nėra nesuderinamos. Iš tiesų pajėgumų naudojimas yra vienas rodiklių, kurie nagrinėti žalos analizės metu. Mažas pajėgumų naudojimo koeficientas dėl importo dempingo kaina daromo spaudimo neprieštarauja išvadai, kad Sąjungoje yra pakankamai gamybos pajėgumų, o nustačius priemones gali padidėti tiekimas galutinės grandies pramonės šakoms. Todėl ERC argumentas buvo atmestas.

7.2. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(186) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ir į tai, kad kitų pastabų negauta, Komisija patvirtino laikinojo reglamento 394 konstatuojamojoje dalyje išdėstytą išvadą, kad nėra įtikinamų priežasčių, dėl kurių priemonių nustatymas importuojamoms Kinijos, Taivano ir Tailando kilmės epoksidinėms dervoms neatitiktų Sąjungos interesų.

8. **TYRIMO BAIGIMAS IR GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS**

(187) Atsižvelgiant į tai, kad nenustatyta, jog importas iš Korėjos buvo vykdomas dempingo kainomis, tyrimas dėl Korėjos kilmės importo nutraukiamas.

8.1. **Galutinės priemonės**

(188) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio, priemonių lygio ir Sąjungos interesų ir remiantis pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, turėtų būti nustatytos galutinės antidempingo priemonės, kad būtų apsisaugota nuo tolesnės nagrinėjamojo produkto importo dempingo kaina Sąjungos pramonei daromos žalos.

(189) Po pirminio faktų atskleidimo „QR Polymers“ paprašė Komisijos suteikti galutinio naudojimo išimtį ir netaikyti antidempingo priemonių „QR Polymers“ iš „Nan Ya“ importuojamoms epoksidinėms dervoms. „QR Polymers“ pakartojo savo tvirtinimą po galutinio faktų atskleidimo, tačiau nepateikė jokių naujų įrodymų.

(190) „QR Polymers“ savo prašyme nepagrindė, kokiu pagrindu ir kokiam galutiniam naudojimui iš „Nan Ya“ importuojamai epoksidinei dervai turėtų būti suteikta galutinio naudojimo išimtis. Todėl „QR Polymers“ tvirtinimas buvo atmestas.

(191) Remiantis tuo, kas išdėstyta, galutinės antidempingo muito normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, turėtų būti tokios:

Šalis	Bendrovė	Dempingo skirtumas (%)	Žalos skirtumas (%)	Galutinis antidempingo muitas (%)
Kinija	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3	116	17,3
	Sinochem Group: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd., — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0	118,9	33,0
	Kitos bendradarbiaujančios Kinijos bendrovės	23,0	117,1	23,0
	Visas kitas Kinijos kilmės importas	33,0	118,9	33,0
Taivanas	Chang Chun Plastics Co	10,8	105,8	10,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	96,5	11,0
	Visas kitas Taivano kilmės importas	11,0	105,8	11,0
Tailandas	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	71	29,9
	Visas kitas Tailando kilmės importas	29,9	71	29,9

(192) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo muito normos nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl jos atitinka šių bendrovių padėtį, nustatytą atliekant šį tyrimą. Taigi šios muitų normos taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamosios šalies kilmės tiriamajam produktui, kurį pagamino konkretūs nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, šios normos negali būti taikomos, todėl tokiam produktui turėtų būti taikoma visam kitam atitinkamos nagrinėjamosios šalies kilmės importui nustatyta muito norma.

(193) Pasikeitus pavadinimui bendrovė gali prašyti taikyti šias individualias antidempingo muito normas. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai ([27]). Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, kuria remiantis galima įrodyti, kad šis pasikeitimas nedaro poveikio bendrovės teisei naudotis jai jau taikoma muito norma. Jeigu bendrovės pavadinimo pakeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai taikoma muito norma, pranešimas apie pavadinimo pakeitimą bus paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(194) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką, kylančią dėl muitų normų skirtumų, reikia specialių priemonių, kad būtų užtikrintas tinkamas individualių antidempingo muitų taikymas. Individualūs antidempingo muitai taikomi tik jei valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra. Ši sąskaita faktūra turi atitikti šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus. Kol tokia sąskaita faktūra nepateikiama, importuojamiems produktams turėtų būti taikomas visam kitam atitinkamos nagrinėjamosios šalies kilmės importui taikytinas antidempingo muitas.

(195) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių muitinėms, kad jos importuojamiems produktams pritaikytų individualias antidempingo muito normas, ji nėra vienintelis elementas, į kurį muitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių muitinės gauna šią sąskaitą faktūrą, atitinkančią visus šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, jos vis tiek turi atlikti įprastas patikras ir, kaip visais kitais atvejais, gali reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis muito normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų muitų teisės reikalavimus.

(196) Jeigu, visų pirma nustačius susijusias priemones, labai padidėtų vienos iš bendrovių, kurioms taikomos mažesnės individualios muito normos, eksporto apimtis, tokį padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnio 1 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis galima inicijuoti vengimo tyrimą, jei tenkinamos inicijavimo sąlygos. Atliekant šį tyrimą galima, *inter alia*, išnagrinėti, ar reikia panaikinti individualią (-ias) muito normą (-as) ir atitinkamai nustatyti muitą visos šalies mastu.

(197) Siekiant užtikrinti, kad antidempingo muitai būtų tinkamai taikomi, visam kitam atitinkamos nagrinėjamosios šalies kilmės importui nustatytas antidempingo muitas turėtų būti taikomas ne tik atliekant šį tyrimą nebendradarbiavusiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir tiems gamintojams, kurie tiriamuoju laikotarpiu į Sąjungą neeksportavo.

(198) Kinijos Liaudies Respublikos eksportuojantys gamintojai, kurie tiriamuoju laikotarpiu neeksportavo nagrinėjamojo produkto į Sąjungą, turėtų turėti galimybę prašyti Komisijos, kad jiems būtų taikoma neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms nustatyta antidempingo muito norma. Komisija turėtų patenkinti tokį prašymą, jei įvykdomos trys sąlygos. Naujas eksportuojantis gamintojas turėtų įrodyti, kad: i) tiriamuoju laikotarpiu jis neeksportavo nagrinėjamojo produkto į Sąjungą; ii) jis nėra susijęs su eksportuojančiu gamintoju, kuris tai darė, ir iii) jis vėliau eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba prisiėmė neatšaukiamą sutartinį įsipareigojimą jį eksportuoti dideliais kiekiais.

8.2. **Galutinis laikinųjų muitų surinkimas**

(199) Atsižvelgiant į nustatytus dempingo skirtumus ir į Sąjungos pramonei padarytos žalos dydį, garantijomis užtikrintos laikinųjų antidempingo muitų, nustatytų laikinuoju reglamentu, sumos turėtų būti galutinai surenkamos, neviršijant šiuo reglamentu nustatytų lygių.

8.3. **Taikymas atgaline data**

(200) Kaip nurodyta 1.2 skirsnyje, Komisija nustatė reikalavimą registruoti importuojamą tiriamąjį produktą.

([27]) E. paštas: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu; European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgija.

(201) Tyrimo galutiniame etape buvo vertinami registruojant importą surinkti duomenys. Komisija analizavo, ar tenkinami pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalies kriterijai, kad būtų galima atgaline data surinkti galutinius muitus.

(202) Remdamasi duomenų bazės „Surveillance“ duomenimis, Komisija išnagrinėjo, ar be tiriamuoju laikotarpiu žalą sukėlusio importo lygio būta kito žymaus importo augimo, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 10 straipsnio 4 dalies d punkte. Atlikdama šią analizę Komisija palygino:

a) vidutinį mėnesinį importą nuo pirmojo viso mėnesio po inicijavimo iki viso mėnesio, kai buvo atliekama registracija (nuo 2024 m. liepos mėn. iki 2024 m. spalio mėn.), ir vidutinį mėnesinį importą tais pačiais tiriamojo laikotarpio mėnesiais;

b) vidutinį mėnesinį importą nuo pirmojo viso mėnesio po inicijavimo iki viso mėnesio, kai buvo priimti laikinieji muitai (nuo 2024 m. liepos mėn. iki 2025 m. vasario mėn.), ir vidutinį mėnesinį importą tais pačiais tiriamojo laikotarpio mėnesiais;

c) vidutinį mėnesinį importą nuo pirmojo viso mėnesio po inicijavimo iki viso mėnesio, kai buvo atliekama registracija (nuo 2024 m. liepos mėn. iki 2024 m. spalio mėn.), ir vidutinį mėnesinį importą per visą tiriamąjį laikotarpį, taip pat

d) vidutinį mėnesinį importą nuo pirmojo viso mėnesio po inicijavimo iki viso mėnesio, kai buvo priimti laikinieji muitai (nuo 2024 m. liepos mėn. iki 2025 m. vasario mėn.), ir vidutinį mėnesinį importą per visą tiriamąjį laikotarpį.

(203) Atlikus visus keturis pirmiau nurodytus palyginimus nustatyta, kad be tiriamuoju laikotarpiu žalą sukėlusio importo lygio kito žymaus importo augimo nebūta.

(204) Todėl Komisija padarė išvadą, kad muitų surinkimo atgaline data sąlygos nebuvo įvykdytos.

9. **BAIGIAMOJI NUOSTATA**

(205) Atsižvelgiant į Reglamento 2024/2509 ([28]) 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, delspinigiai skaičiuojami taikant normą, kurią Europos Centrinis Bankas taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusią kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

(206) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos, Taivano ir Tailando kilmės produktams, kurių sudėtyje yra daugiau kaip 35 % masės epoksidinių dervų (dar vadinamų epoksidinėmis dervomis arba poliepoksidais), kurios yra polimerai arba prepolimerai, kurių sudėtyje yra reaktyviųjų epoksigrupių, kurių pagrindinės sudedamosios dalys yra epichlorhidrinas ir alifatinis arba aromatinis alkoholinis komponentas (pvz., BPA), kieto, puskiečio ar skysto pavidalo, bet kurios kokybės klasės, grynumo, molekulinės masės ar molekulinės struktūros, kurių sudėtyje yra arba nėra modifikatorių, kietiklių ar priedų, jei kietikliai chemiškai nesureagavo taip, kad epoksidinė derva sukietėtų ar virstų kitu produktu, kurio sudėtyje nebėra epoksigrupių, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 2910 90 00, ex 3824 99 92, ex 3824 99 93 ir ex 3907 30 00 (TARIC kodai 2910 90 00 05, 3824 99 92 96, 3824 99 93 10, 3907 30 00 05, 3907 30 00 20 ir 3907 30 00 80), nustatomas galutinis antidempingo muitas.

([28]) 2024 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2024/2509 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių (OL L, 2024/2509, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

Prie 1 straipsnio 1 dalyje aprašyto produkto nepriskiriami šie produktai:

— tam tikri dažų ir dengimo produktai, t. y. epoksidinės dervos, kietiklio ir pigmento deriniai, mišiniai ar kitokie mišiniai, bet kokio pavidalo supakuoti į vieną ar kelias talpyklas, kuriose 1) pigmentas sudaro ne mažiau kaip 10 % visos produkto masės, 2) epoksidinė derva sudaro ne daugiau kaip 80 % visos produkto masės ir 3) kietiklis sudaro 5–40 % visos produkto masės;

— iš anksto įmirkyti audiniai ar pluoštai, dažnai vadinami prepregais, kurie yra kompozicinės medžiagos, sudarytos iš audinių ar pluoštų (paprastai anglies arba stiklo), įmirkytų epoksidine derva;

— epoksidinių dervų deriniai su kitomis medžiagomis, kurių KN kodai šiuo metu nėra 2910 90 00, 3824 99 92, 3824 99 93 ir 3907 30 00.

2. Galutinio antidempingo muito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

Kilmės šalis	Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas (%)	Papildomas TARIC kodas
Kinija	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3	89LO
	Sinochem Group: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0	89LP
	Kitos priede išvardytos bendradarbiaujančios bendrovės	23,0	
	Visas kitas Kinijos kilmės importas	33,0	8999
Taivanas	Chang Chun Plastics Co	10,8	89LQ
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	89LR
	Visas kitas Taivano kilmės importas	11,0	8999
Tailandas	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	89LS
	Visas kitas Tailando kilmės importas	29,9	8999

3. 2 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išdavusio subjekto atstovo, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: „*Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekį mūsų naudojamais vienetais) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto (nagrinėjamasis produktas), parduodamo eksportui į Europos Sąjungą, [nagrinėjamojoje šalyje] pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga*.“ Kol tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visam kitam atitinkamos šalies kilmės importui nustatytas muitas.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Galutinai surenkamos garantijomis užtikrintos laikinojo antidempingo muito, nustatyto Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2025/393, kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos, Taivano ir Tailando kilmės epoksidinėms dervoms nustatomas laikinasis antidempingo muitas, sumos. Sumos, viršijančios galutines antidempingo muito normas, nerenkamos.

3 straipsnis

1 straipsnio 2 dalį galima iš dalies pakeisti įtraukiant naujus Kinijos Liaudies Respublikos eksportuojančius gamintojus ir nustatant jiems tinkamą svertinį vidutinį antidempingo muitą, taikytiną neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms. Naujas eksportuojantis gamintojas pateikia įrodymų, kad:

a) tiriamuoju laikotarpiu neeksportavo 1 straipsnio 1 dalyje aprašytų prekių;

b) nėra susijęs su eksportuotoju arba gamintoju, kuriam taikomos šiuo reglamentu nustatomos priemonės ir kuris galėjo bendradarbiauti atliekant pradinį tyrimą, ir

c) pasibaigus tiriamajam laikotarpiui jis faktiškai eksportavo nagrinėjamąjį produktą arba yra prisiėmęs neatšaukiamų sutartinių įsipareigojimų eksportuoti į Sąjungą didelį produkto kiekį.

4 straipsnis

Antidempingo tyrimas dėl 1 straipsnio 1 dalyje nurodyto importuojamo Korėjos kilmės produkto baigiamas.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2025 m. liepos 25 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

PRIEDAS

Neatrinkti Kinijos Liaudies Respublikos bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai

Bendrovės pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Allnex Resins (China) Co., Ltd.	89 LTL
Chang Chun Chemical (JiangSu) Co., Ltd.	89LU
Chang Chun Chemical (Panjin) Co. Ltd.	89LV
Dalian Qihua New Material Co., Ltd.	89LW
Dongying Hebang Chemical Co., Ltd.	89LX
Fujian Huanyang New Material Co., Ltd.	89LY
Sinopec Hunan Petrochemical Co., Ltd.	89LZ
Techstorm Advanced Material Corporation Limited	89M0
Zhuhai Epoxy Base Electronic Material Co., Ltd.	89M1